

**ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ**

**COMMERCIAL ARBITRATION
OF THE ATHENS CHAMBER
OF COMMERCE AND INDUSTRY**

**L'ARBITRAGE COMMERCIAL
DE LA CHAMBRE DE
COMMERCE ET D'INDUSTRIE
D'ATHÉNES**

**ΑΘΗΝΑ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1981**

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Μία από τις πιο ουσιαστικές και κύριες αρμοδιότητες του Έπιμελητηρίου είναι η επίλυση των εμπορικών διαφορών. Η αρμοδιότητα αυτή συνίσταται στη μεσολάβηση του Έπιμελητηρίου για την φιλική διευθέτηση των διαφορών και στην διενέργεια διατησιών.

Ο Ν. 184/1914 «περί συστάσεως των ΕΒΕ» σε ειδικό κεφάλαιο άρθρα 40-53 προέβλεπε την σύσταση διαιτησιών στα Έπιμελητήρια για την επίλυση εμπορικών διαφορών και μάλιστα κατά τρόπο επιτυχέστερο από ότι μέχρι τότε προβλεπόταν από τον Έμπορικό Νόμο και τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Τό δεύτερο έτος της λειτουργίας του Έπιμελητηρίου και συγκεκριμένα στις 12/6/1920 εκδόθηκε ο Κανονισμός της διατησίας του που ίσχυσε μέχρι την 16/9/1968 όποτε σύμφωνα με τό άρθρο 48 του Α.Ν. 44/1967 «Κώδιξ Πολιτικής Δικονομίας και Είσαγωγικός αυτού νόμος» καταργήθηκαν όλες οι περί διαιτησίας των Έπιμελητηρίων διατάξεις.

Σύμφωνα όμως, με την έξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 902 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την σύσταση μονίμων διαιτησιών στα Έπιμελητήρια, τά Χρηματιστήρια άξιων και έμπορευμάτων και τίς επαγγελματικές ενώσεις-κατά τόν λόγο της αρμοδιότητάς τους ή σωστότερα της ειδικότητάς τους-έκδόθηκε τό Προεδρικό Διάταγμα άριθ. 31/12.1.1979 (ΦΕΚ 9/τ. Α'/22.1.1979) με τό όποιο συστήθηκε μόνιμη Έμπορική Διαιτησία στό Έμπορικό και Βιομηχανικό Έπιμελητήριο Άθηνών.

Στήν κατά τά άνωτέρω διαιτησία μπορεί νά ύπαχθει — έπειτα από έγγραφη συμφωνία — όποιαδήποτε ιδιωτική διαφορά έμπορικής φύσεως ανεξάρτητα άπό τήν ιδιότητα των μερών ως εμπόρων ή μή, καθώς και άπό τήν ιθαγένεια ή τήν κατοικία τους.

Έτσι ή διαιτησία αυτή καλύπτει όλες τίς συναλλαγές του έσωτερικού και έξωτερικού έμπορίου και άκόμη τίς ιδιωτικού δικαίου συναλλαγές του Κράτους, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Όργανισμών κοινής ώφελείας.

Γιά τήν καλλίτερη έξυπηρέτηση των συναλλασσομένων και ιδίως εκείνων που δέν έχουν ειδικές γνώσεις όπως επίσης και των άλλοδαπων τό διάταγμα περιλαμβάνει όλες τίς λεπτομέρειες της όργανώσεως και λειτουργίας της διαιτησίας, καθ' όσον, έκτός άπό τίς έπιτρεπόμενες παρεκκλίσεις, περιέχει, κατά τρόπο ένιαίο και συστηματικό, και τίς διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Ἡ διαιτησία εἶναι ἔκουσία καί ἡ καθιερωμένη διαδικασία γρήγορη καί ἀπλή. Ἡ πρωτοβουλία ἀνήκει στά μέρη καί μόνο όταν δέν συμφωνοῦν ἢ δέν ἐνεργοῦν ἢ λαβαίνουν ἀρνητική στάση ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία πού ὀρίζει τὸ διάταγμα.

Ἀπό ὅλη τὴν ὀργάνωση τῆς νέας διαιτησίας μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι προκύπτει ἀβίαστα μία ἀρχή ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συγχρόνως κατευθυντήριο γραμμὴ γὰρ τοὺς διαιτητές καί τοὺς ἐνδιαφερομένους καί συνίσταται στό ὅτι ὁ διαιτητής δέν εἶναι καί δέν πρέπει νά θεωρεῖται σέ καμμία περίπτωση ὁ ὑπερασπιστής (δικηγόρος) τῆς πλευρᾶς πού τὸν ὄρισε· ἀλλὰ ὁ ἀνεξάρτητος καί ἀντικειμενικός κριτής πού θά βοηθήσει τὰ μέρη νά βροῦν φιλική λύση στή διαφορά τους καί σέ ἀρνητική περίπτωση θά προσπαθήσει νά βρεῖ τὴν ἀλήθεια καί νά δώσει τὸ δίκαιο ἐκεῖ πού πραγματικά ἀνήκει.

Ἡ μέχρι σήμερα ἐμπειρία καί ἡ ἄρτια ὀργάνωση τῆς νέας διαιτησίας μᾶς ἐπιτρέπει τὴν αἰσιόδοξη πρόβλεψη ὅτι σύντομα ἡ διαιτησία τοῦ Ἐπιμελητηρίου θά καταστῆ τὸ κυριώτερο ὄργανο ἐπιλύσεως τῶν ἐμπορικῶν διαφορῶν.

Ἐπειδὴ πολλές φορές κατὰ τὸ παρελθόν ὑπῆρχαν ἀμφιβολίες καί προβλήματα σχετικά μὲ τὴν ὑπαγωγή ἢ ὄχι τῆς διαφοράς στὴν διαιτησία τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ ὡς πρὸς τὴν ἔκταση τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διαιτητῶν, ἔχουμε τὴν γνώμη ὅτι σέ κάθε σύμβαση θά μποροῦσε νά περιληφθεῖ ὁ ἑξῆς περίπου ὁρος:

«Κάθε διαφορά πού τυχόν θά προκύψει ἀπὸ τὴν παρούσα σύμβαση καί θά ἀναφέρεται στὴν ἐγκυρότητα, τὴν ἑρμηνεία, ἢ σέ ὅποιοδήποτε θέμα ἢ στάδιο αὐτῆς θά ἐπιλύεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Π.Δ/τος ἀριθ. 31/9.1.1979 (ΦΕΚ 9τΑ' /22.1.1979) «περὶ συστάσεως παρὰ τῶν Ἐμπορικῶν καί Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν μονίμου διαιτησίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐμπορικῶν διαφορῶν», ὅπως αὐτὸ θά ἰσχύει κατὰ τὸν χρόνο τῆς ὑποβολῆς τῆς διαφοράς στὴν διαιτησία. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφαση δέν ὑπόκειται στὴν προσφυγὴ τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ διατάγματος». Φυσικά μπορεῖ νά περιληφθεῖ καί κάθε ἄλλη συμφωνία πού θά ἀναφέρεται στὶς ἐπιτρεπόμενες ἀπὸ τὸ διάταγμα παρεκκλίσεις.

Γιὰ τὶς συμβάσεις πού ἔχουν ἤδη καταρτισθεῖ μποροῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά υποβάλλουν σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρ. 2 παρ. 3 τοῦ διατάγματος δήλωση ἢ αἴτηση πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριο ὅπως τὸ σχετικὸ ἐντυπο πού διαθέτει ἤδη ἡ ὑπηρεσία του.

Μὲ βάση τὴν ἀνωτέρω διάταξη τὸ Ἐπιμελητήριο, ὅπως καί κατὰ τὸ παρελθόν, θά καταρτίσει κατάλογο τῶν ἀποδεχομένων τὴν διαιτησία του καί θά τὸν δημοσιεύσει στό μηνιαῖο δελτίο του, διότι πιστεύει ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις πού συμφωνοῦν τὴν λύση τῶν διαφορῶν τους μὲ συμβιβασμὸ ἢ διητησία δειχνουν, κατὰ τεκμήριο τουλάχιστον, τὴν σοβαρότητά τους ἀλλὰ καί τὴν καλὴ πίστη πού ἔχουν στὶς συναλλαγές τους.

Στὸ Ἐπιμελητήριο λειτουργεῖ εἰδικὴ ὑπηρεσία στὴν ὁποία μποροῦν νά ἀπευθύνονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ νά ζητοῦν πληροφορίες καί συμβουλές (τηλ. 3624-341).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΛΑΖΑΡΟΣ ΕΦΡΑΙΜΟΓΛΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 31

Περὶ συστάσεως παρὰ τῶν Ἐμπορικῶν καί Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν μονίμου διαιτησίας πρὸς ἐπίλυσιν ἐμπορικῶν διαφορῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει:

1. Τὸ ἀρθρὸν 902 τοῦ Β. Δ/τος 657/1971 (Φ.Ε.Κ. 219τΑ'/1.11.1971) περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καί τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου (Α.Ν. 44/1967 Φ.Ε.Κ. 106 τ.Α'. 26.6.1967).

2. Τὴν ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1976 γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ καί Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 441/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καί Ἐμπορίου Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν καί διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1

Σύστασις μονίμου διαιτησίας.

Συνιστᾶται παρὰ τῶν Ἐμπορικῶν καί Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν (Ε.Β.Ε. Ἀθηνῶν) μόνιμος διαιτησία πρὸς ἐπίλυσιν τῶν εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένων ἐμπορικῶν διαφορῶν.

Ἄρθρον 2.

Διαφοραὶ

1. Εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρὸν διαιτησίαν δύναται νά υπαχθῆ διὰ συμφωνίας οἰαδήποτε ἰδιωτικῆ διαφορά ἐμπορικῆς φύσεως ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος τῶν μερῶν ὡς ἐμπόρων ἢ μὴ ὡς καί τῆς ἰθαγενείας ἢ κατοικίας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οἱ συνομολογήσαντες αὐτὴν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφοράς.

2. Ἡ συμφωνία ὑπαγωγῆς εἰς τὴν μόνιμον διαιτησίαν καταρτίζεται δι' ἐγγράφου. Τὸ ἐγγραφοῦν πρέπει νά ἀναφέρῃ τὴν διαφοράν, ἢ τις ὑπάγεται εἰς διαιτησίαν ἢ τὴν σύμβασιν ἢ τὴν ἐννομον σχέσιν αἱ ἐκ τῆς ὁποίας διαφοραὶ ὑπάγονται εἰς αὐτὴν καί τὴν συμφωνίαν τῶν μερῶν περὶ ὑπαγωγῆς τῆς διαφοράς ἢ τῶν διαφορῶν εἰς τὰ διατάξεις τοῦ παρόντος. Τὸ ἐγγραφοῦν πρέπει νά ὑπογράφεται ὑφ' ὄλων τῶν συνομολογούντων τὴν συμφωνίαν.

3. Ἡ κατά τήν παρ. 2 συμφωνία δύναται νά περιληφθῆ εἰς ἔγγραφον δήλωσιν ἢ αἰτησιν πρὸς τὸ Ε.Β.Ε. Ἀθηνῶν ὑπογεγραμμένην ὑφ' ἀπάντων τῶν μερῶν.

4. Αἱ ἐν ἀρθ. 663 Κ. Πολ. Δικ. διαφοραὶ δὲν δύναται νά ὑπαχθοῦν εἰς διαιτησίαν. Ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας διέπεται ἀπὸ τὰς περὶ συμβάσεως διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Ὁργάνωσις Διαιτησίας Γραμματείας καὶ Κατάλογος Διαιτητῶν

Ἄρθρον 3.

Ὁργάνωσις διαιτησίας.

Παρά τῷ Ε.Β.Ε. Ἀθηνῶν λειτουργεῖ εἰδικὴ ὑπηρεσία μονίμου διαιτησίας, ἧς προϊστάται ἀνώτερος ὑπάλληλος αὐτοῦ Κλάδου ΑΤ ἐπὶ 4ῳ τουλάχιστον βαθμῷ πτυχιούχος Νομικῆς ἢ ἐν ἑλλείψει Δικηγόρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Οὗτος παρέχει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας.

Ἄρθρον 4.

Γραμματεία.

1. Καθῆκοντα Γραμματέως τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου ἀσκεῖ ὑπάλληλος τοῦ Ε.Β.Ε. Ἀθηνῶν Κλάδου ΑΤ ἐπὶ 5ῳ τουλάχιστον βαθμῷ ὀριζόμενος ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Διοικητικοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

2. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικά τῆς διαιτησίας, συντάσσει τὰ πάσης φύσεως ἔγγραφα τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας, μονογράφων ἢ υπογράφων ἀναλόγως ταῦτα, μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν, τοῦ πρωτοκόλλου, τοῦ βιβλίου δημοσιεύσεως τῶν ἐκδιδομένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων, τοῦ ἀχειρίου κ.λ.π.

3. Ὁ Γραμματεὺς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν φύλαξιν τῶν παραλαμβανόμενων ἐγγράφων, ἅτινα σχετίζονται μὲ τὴν διαιτησίαν.

4. Ἄπασαι αἱ κοινοποιήσεις, ἐπιδόσεις, γνωστοποιήσεις, δηλώσεις κ.λ.π. ἐνεργοῦνται διὰ τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐπιμελητηρίου, μερίμνη τοῦ Γραμματέως τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης πρὸς τοῦτο ἐκθέσεως ἢ ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς ὑπογραφομένου παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ἀποδέκτου. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὑπογραφῆς ἐκθέσεως ἢ ἀποδεικτικοῦ γίνεται εἰδικὴ περὶ τούτου μνεῖα, ὁπότε ἀκολουθεῖ ἐπίδοσις διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ δαπάναις τοῦ δυστροποῦντος.

Ἄρθρον 5.

Κατάλογος διαιτητῶν.

1. Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐκάστου δευτέρου ἔτους ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐπιμελητηρίου καταρτίζει κατάλογον διαιτητῶν, ὅστις ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀναρτᾶται ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ἐπιμελητηρίου, καταχωρίζεται ἐν τῷ μηνιαίῳ Δελτίῳ αὐτοῦ, καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, εἰς τὸν Σύνδεσμον Ἑλλήνων Βιομηχάνων, καὶ εἰς τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον Ἀθηνῶν.

2. Εἰς τὸν κατάλογον τῶν διαιτητῶν περιλαμβάνονται πρόσωπα, μὴ δυνάμενα νά ὑπερβοῦν τὰ 100, διακρινόμενα διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρος, τὸ ἦθος, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἀνήκοντα εἰς διαφόρους κλάδους τοῦ Ἐμπορίου ἢ τῆς Βιομηχανίας, ἐπι δὲ ἀνώτατα στελέχη τῆς Διοικήσεως, δικηγόροι, δικασταί, καθηγηταὶ ἢ ὑφηγηταὶ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, μηχανικοὶ, χημικοὶ, ὀρκωτοὶ λογισταὶ κ.λ.π. οὕτως ὥστε νά παρέχεται ἡ δυνατότης διορισμοῦ διαιτητῶν ἀναλόγως τῆς φύσεως κρινομένης ὑποθέσεως.

Προκειμένου περὶ τῶν Δικαστῶν ἡ ἀναγραφή εἰς τὸν κατάλογον πραγματοποιεῖται κατόπιν προτάσεως τοῦ οἴκειου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ὀριζόμενοι ὡς διαιτηταὶ δύναται νά ὀρίζονται ἐκ νέου καθ' ἐκάστην σὺνταξιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ καταλόγου.

3. Ὁ κατάλογος οὗτος ἰσχύει ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς Ἰανουαρίου.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος ὁ κατάλογος τῶν διαιτητῶν καταρτίζεται καὶ γνωστοποιεῖται ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἰσχύει δὲ διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ ἐπὶ μίαν εἰσέτι πλήρη διετίαν.

4. Ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν διαιτητῶν διαγράφεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁ ἀποκρύψας τὴν ὑπαρξιν κωλύματος ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 8, ἐπι δὲ ὁ πτωχεύσας ἔμπορος καίτοι ἀποκατασταθεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Οἱ Διαιτηταί.

Ἄρθρον 6.

Ὁρισμός διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ.

1. Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς ὀρίζονται ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ παρόντος καταλόγου.

2. Διὰ τῆς κατὰ ἀρθρον 2 συμφωνίας δύναται νά ὀρισθοῦν εἰς διαιτητῆς ἢ

δύο διαιτηταί και ὁ ἐπιδιαιτητής: Ἐάν εἰς μίαν καί τήν αὐτήν διαφοράν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἶναι πλείονες τῶν δύο δέν δύνανται νά ὀρίσουν πλείονας τῶν δύο διαιτητάς καί τόν ἐπιδιαιτητήν.

3. Ἐάν διά τῆς συμφωνίας δέν ὀρίζονται οἱ διαιτηταί, ἑκάτερον τῶν μερῶν ὀρίζει ἓνα διαιτητήν, δικαιούται δέ νά γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως εἰς τό ἕτερον μέρος τόν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον καί νά καλέσῃ τοῦτο ὅπως ἐντός ὀκτώ (8) τουλάχιστον ἡμερῶν ὀρίσῃ καί αὐτό διαιτητήν. Τό καλούμενον μέρος ὑποχρεοῦται ἐντός τῆς προθεσμίας ταύτης, ν' ἀνακοινώσῃ, εἰς τόν καλοῦντα τόν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον διαιτητήν. Ἐάν ὁ καλούμενος κατοικῇ ἐκτός τῆς Ἑδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ προθεσμία ὀρισμοῦ τοῦ διαιτητοῦ του παρεκτείνεται κατά δέκα (10) ἡμέρας, ἐάν δέ κατοικῇ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος κατά τριάκοντα (30) ἡμέρας.

4. Οἱ κατά τήν παρ. 3 ὀριζόμενοι διαιτηταί, ἐάν δέν ὀρίζεται ἄλλως διά τῆς συμφωνίας περί διατησίας, ὀφείλουν νά ὀρίσουν ἐπιδιαιτητήν, ἐντός ὀκτώ (8) τουλάχιστον ἡμερῶν ἀπό τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ διαιτητοῦ ὑπό τοῦ καλουμένου.

5. Ἐάν δέν ὀρισθῇ ἐμπροθέσμως διαιτητής ὑπό τοῦ καλουμένου μέρους ἢ ὁ ἐπιδιαιτητής ὑπό τῶν διαιτητῶν, ὀρίζει αὐτούς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κατόπιν αἰτήσεως οἰουδήποτε τῶν συνομολογησάντων τήν συμφωνίαν. Ἡ ἀπόφασίς τοῦ Προέδρου εἶναι ἀμετάκλητος.

Ἄρθρον 7.

Ἀποδοχή διαιτητοῦ.

Ὁ ὀριζόμενος ὡς διαιτητής ἢ ἐπιδιαιτητής δέν ὑποχρεοῦται νά δεχθῇ τόν διορισμόν του.

Ὁ ἀποδεχθεὶς τόν διορισμόν του ὡς διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ δύναται, ἐνεκα σοβαροῦ λόγου, νά ἀρνηθῇ τήν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, δύναται δέ νά ἀπαλλαγῇ τούτων κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, οὐσης ἀμετακλήτου καί μὴ ὑποκειμένης εἰς μεταρρυθμίσειν ἢ ἀνάκλησιν.

Ἄρθρον 8.

Ἀνικανότης πρὸς ὀρισμόν διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ.

Δέν δύναται νά ὀρισθῶν διαιτηταί ἢ ἐπιδιαιτηταί οἱ ἀνίκανοι ἢ οἱ ἔχοντες περιορισμένην ἰκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν, οἱ συνεπεῖα καταδίκης στερούμενοι τῆς ἀσκήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καί τὰ νομικά πρόσωπα.

Ἄρθρον 9.

Ἀνάκλησις καί ἐξαιρέσεις διαιτητῶν καί ἐπιδιαιτητοῦ.

1. Οἱ συνομολογησάντες τήν συμφωνίαν περί διατησίας δύνανται ἀπό κοινοῦ νά ἀνακαλέσουν τόν ὑπ' αὐτῶν ὀρισθέντα μοναδικόν διαιτητήν ἢ τοὺς διαιτητάς των, ὡς καί τόν ἐπιδιαιτητήν.

2. Οἱ διαιτηταί καί ἐπιδιαιτητής δύνανται νά προτείνουσι τήν ἐξαιρέσιν των ἢ νά ἐξαιρεθοῦν ὑπό τῶν συνομολογησάντων τήν συμφωνίαν περί διατησίας, κατά τό ἄρθρον 883 παρ. 2 Κ.Πολ. Δικ.

Ἄρθρον 10.

Θάνατος ἢ ἀνικανότης διαιτητῶν ἢ ἐπιδιαιτητοῦ.

1. Ἐάν ὁ ὑπό τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὀρισθεὶς μοναδικὸς διαιτητής ἀποβίωσῃ, ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον κωλύεται ἢ ἀρνεῖται νά διεξαγάγῃ τήν διαιτησίαν ἢ ἐξαιρεθῇ, τότε ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνός τῶν μερῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὀφείλει νά προσκαλέσῃ ταῦτα ὅπως ἐντός προθεσμίας ὀκτώ (8) ἡμερῶν ὀρίσῃ διαιτητήν, ἧς παρερχομένης τοῦτον ὀρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

2. Ἐάν ὁ ὑπό τινος τῶν μερῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὀρισθεὶς διαιτητής ἀποβίωσῃ ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀρνηθῇ νά διεξαγάγῃ τήν διαιτησίαν ἢ ἐξαιρεθῇ, τό ἕτερον μέρος δύναται νά καλέσῃ ἐγγράφως τό ὀρίσαν τόν διαιτητήν μέρος ἢ τόν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὅπως ἐντός προθεσμίας ὀκτώ (8) τουλάχιστον ἡμερῶν ὀρίσῃ ἕτερον διαιτητήν. Τό πρὸς δ ἢ κλησὶς μέρος ὀφείλει ἐντός τῆς τασσομένης προθεσμίας νά ἀνακοινώσῃ εἰς τόν καλοῦντα τόν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον διαιτητήν.

3. Ἐάν ὁ ὑπό τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὀρισθεὶς ἐπιδιαιτητής ἀποβίωσῃ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νά διεξαγάγῃ τήν διαιτησίαν, οἱ δὲ διαιτηταί ἢ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δέν προβοῦν εἰς τόν ὀρισμόν ἄλλου, ἑκάτερον τῶν μερῶν δύναται νά καλέσῃ ἐγγράφως τοὺς διαιτητάς ὅπως ἐντός προθεσμίας ὀκτώ (8) ἡμερῶν ὀρίσῃ ἕτερον ἐπιδιαιτητήν καί ἀνακοινώσουσι τοῦτο εἰς τὰ συνομολογήσαντα τήν συμφωνίαν μέρος.

Ἄρθρον 11.

Εὐθύνη διαιτητῶν καί ἐπιδιαιτητοῦ.

Οἱ διαιτηταί καί ὁ ἐπιδιαιτητής κατά τήν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των εὐθύνονται μόνον διά δόλον καί βαρεῖαν ἀμέλειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἡ Διαδικασία τῆς Διατησίας.

Ἄρθρον 12.

Αἴτησις περί διατησίας καί ἀπάντησις.

1. Διά τήν ἐναρξιν τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας ἀπαιτεῖται αἴτησις ὑποβληομένη ὑφ' ὧν ἢ τινός τῶν μερῶν εἰς τόν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

2. Ἐάν ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑφ' ὧν ὧν τῶν ἐνδιαφερομένων διά τήν διαιτητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, αὕτη δέον νά περιέχῃ τὰ ἀκόλουθα, τουλάχιστον στοιχεῖα:

α) Τό ὄνοματεπώνυμον, τό ὄνομα πατρός, τήν ἰδιότητα καί διεύθυνσιν

των μερών, προκειμένου δέ περί εταιριών τήν ακριβή επωνυμίαν, τήν έδραν καί διεύθυνσιν αυτών.

β) Σύντομον ιστορικών.

γ) Περιγραφήν τής έπιλυτέας διαφοράς.

δ) Τήν άξίαν του άντικειμένου τής διαφοράς.

ε) Αίτημα.

στ) Τόν όρισμόν ενός δαιτητού ή ανά ενός δαιτητού ύφ' έκατέρου των μερών καί του επιδαιτητού τής κοινής αυτών έκλογής ή έν διαφωνία μεία περί αυτού.

ζ) Έφ' δσον τις ή άμφότεροι οι ένδιαφερόμενοι κατοικοῦν ή διαμένονυ έκτός τής έδρας του Έπιμελητηρίου, τόν διορισμόν άντικλήτου κατοικοῦντος εἰς τήν έδραν του Έπιμελητηρίου.

3. Μετά τής αίτησεως υποβάλλονται:

α) Κεκυρωμένον άντίγραφον τής συμφωνίας περί ύπαγωγής τής διαφοράς εἰς τήν δαιτησίαν του Έπιμελητηρίου.

β) Τά στοιχεία έξ ών προκύπτει ή άξία του άντικειμένου τής διαφοράς.

γ) Η έγγραφος δήλωσις του δαιτητού ή των δαιτητών καί του επιδαιτητού δι δέχονται νά άσκήσουν τό λειτούργημα των.

δ) Πάν στοιχείον άποδεικνῶν τούς ίσχυρισμούς των μερών καί συντείνον εἰς τόν σχηματισμόν γνώμης περί τής έπιλυτέας διαφοράς.

4. Έάν ή αίτησις υποβάλλεται υπό μόνου του έπισπεύδοντος τήν δαιτητικήν έπίλυσιν τής διαφοράς, αυτή περιέχει τά άνωτέρω έν παρ. 2 στοιχεία α-ε καί ζ ώς καί τά έγγραφα έξ ών προκύπτει ό όρισμός δαιτητών καί επιδαιτητού κατά τό άρθρον 6. Εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην ή αίτησις επιδίδεται προηγούμενως εἰς τόν έτερον διάδικον.

5. Η Γραμματεία τής μονίμου δαιτησίας διαβιβάζει άντίγραφα των έν τῇ αίτησει του έπισπεύδοντος συνημμένων έγγράφων πρός τόν καλούμενον, δστις δέον νά άπαντήσῃ έντός οκτώ (8) ήμερών εἰς τήν αίτησιν, έκθέτων τά μέσα άμύνης, τάς ένδεχομένας προτάσεις του, καί παρέχων πάσαν πληροφορίαν ίκανήν νά στηρίξῃ τήν άμυνάν του.

6. Αντίγραφον τής άπαντήσεως, ώς καί των συνημμένων αυτῇ επιδίδεται άμελλητί, μερίμνη τής Γραμματείας, εἰς τόν έπισπεύδοντα διάδικον.

7. Των κατά τά άνωτέρω κατατιθεμένων παρά τῇ Γραμματεία πρωτοτύπων άποδεικτικῶν στοιχείων καί λοιπῶν οὐσιωδῶν έγγράφων δύναται νά λαμβάνουν γνώσιν μόνον οι διάδικοι ή νόμμοι αυτῶν άντιπρόσωποι, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι, οι δαιτηταί καί ό επιδαιτητής άπαγορευμένης ρητῶς πάσης τούτων περαιτέρω άνακοινώσεως.

Άρθρον 13.

Όρισμός δικασίμου.

1. Εὐθύς άμα τῇ κατά τά ώς άνω σύνκροτήσῃ του Δαιτητικού Δικαστηρίου ό Πρόεδρος του Έπιμελητηρίου προσδιορίζει τήν πρώτην δικάσιμον τής ύποθέσεως, ήτις δέν δύναται νά άπέχη άπό τής σύνκροτήσεως του Δαιτητι-

κού Δικαστηρίου ολιγώτερον των οκτώ (8) οὐδέ περισσότερον των 20 ήμερών, των προθεσμιῶν τούτων, παρεκτεινομένων ανάλόγως κατά τά έν άρθρ. 6 παρ. 3 όριζόμενα.

2. Ο προσδιορισμός τής δικασίμου όμοῦ μετά τής άγγελίας τής σύνκροτήσεως του Δαιτητικού Δικαστηρίου κοινοποιεῖται μερίμνη τής Γραμματείας τής μονίμου Δαιτησίας έγγράφως έπί άποδείξει τουλάχιστον πέντε ήμέρας πρό τής δικασίμου πρός τά μέρη, τούς δαιτητάς καί τόν επιδαιτητήν καλούμενους δ' άμα δπως παραστοῦν κατά τήν συνεδρίασιν του Δαιτητικού Δικαστηρίου.

Άρθρον 14.

Καθήκοντα επιδαιτητού καί δαιτητῶν.

1. Ο επιδαιτητής προεδρεύει των συνεδριάσεων του Δαιτητικού Δικαστηρίου καί διευθύνει τήν συζήτησιν, δίδων καί άφαιρῶν τόν λόγον άπό τούς διαδικούς ή τούς τυχόν άντιπροσώπους ή δικηγόρους των.

2. Ο δαιτηταί άποφαίνονται περί τής δικαιοδοσίας των καί έξετάζουν τά παρεπιπίπτοντα ζητήματα.

Άρθρον 15.

• Α ί συνεδριάσεις του Δικαστηρίου.

1. Α ί συνεδριάσεις του Δαιτητικού Δικαστηρίου λαμβάνουν χώραν έντός του Έπιμελητηρίου εἰς τινα των αἰθουσῶν αυτοῦ καταλλήλως διασκευασμένης καί δέν εἶναι δημόσια. Δύνανται δμως τά μέρη νά παρίσταθῃται κατ' αυτάς εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' άντιπροσώπου εἴτε μετά ή διά πληρεξουσίου δικηγόρου, ώς καί νά βοηθῶνται υπό συμβούλων.

2. Ο διορισμός των άντιπροσώπων γίνεται δι' άπλης έπιστολῆς. Διά τόν διορισμόν πληρεξουσίου δικηγόρου άρκει τοιαυτή έπιστολή ή σχετική δήλωσις κατά τήν συνεδρίασιν του Δικαστηρίου, καταχωριζομένη εἰς τά πρακτικά αυτῆς.

3. Κατά τήν δαιτητικήν διαδικασίαν τά μέρη έχουν τά αὐτά δικαιώματα καί τάς αὐτάς ύποχρεώσεις τηρουμένης τής άρχῆς τής ίσότητος, πρέπει δέ νά καλοῦνται δπως παραστοῦν κατά τάς συζητήσεις άναπτύσσοντα τούς ίσχυρισμούς των κατά τά εἰς τά έπόμενα άρθρα όριζόμενα.

Άρθρον 16.

Μή έμφάνις των διαδίκων.

1. Μή έμφανισθέντος του έπισπεύδοντος ή άμφοτέρων των μερών, μολονότι κανονικῶς κληθέντων δπως παραστοῦν κατά τήν όρισθεῖσαν δικάσιμον, ή δαιτησία θεωρεῖται ματαιωθεῖσα.

2. Έάν ό καλούμενος δέν έμφανισθῇ καί δέν άποστείλῃ έγγραφο περιέχον δικαιολογίαν, κρινόμενην υπό του Δαιτητικού Δικαστηρίου έπαρκῆ, ή ύπόθεσις έκδικάζεται. Δύναται δμως τό Δικαστήριον κατά τήν κρίσιν του νά ά-

ναβάλη τήν συζήτησιν δι' ἄλλην σύντομον δικάσιμον καί νά διατάξη τήν πρόσκλησιν τοῦ μή ἐμφανισθέντος κατ' αὐτήν.

Ἡ ἀπουσία τοῦ καλουμένου δέν λογίζεται ὡς σιωπηρά ὁμολογία τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ αἰτούντος, τῶν διαιτητῶν δυναμένων, κατὰ τήν κρίσιν των, νά συλλέγουν, οἰκοθεν, πᾶν στοιχεῖον τείνον εἰς τήν ἐξακριβῶσιν τῆς ἀληθείας.

Ἄρθρον 17.

Συμβιβαστική Ἐπίλυσις τῆς Διαφορᾶς.

1. Οἱ διαιτηταί πρό πάσης ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως οφείλουν νά ἐπιδιώξουν τήν διά συμβιβασμοῦ ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς. Τόν συμβιβασμόν τοῦτον δέον νά ἀποπειρῶνται καί εἰς πᾶν στάδιον τῆς διαδικασίας.

2. Περί τῆς ἀποτυχίας τοῦ συμβιβασμοῦ γίνεται εἰδική μνεία εἰς τὰ πρακτικά. Ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ καταρτίζεται πρακτικόν περιλαμβάνον τούς δρους αὐτοῦ, ὑπογραφόμενον ὑπό τῶν διαιτητῶν, τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν μερῶν καί τοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 18.

Ἐπόμνημα — Νέα αἰτήματα.

1. Κατά τήν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, τά μέρη ἀναπτύσσουν προφορικῶς τούς ἰσχυρισμούς των, δυνάμενα νά ὑποβάλλουν καί ὑπομνήματα ἐντός προθεσμίας ὀριζομένης ὑπό τοῦ δικαστηρίου.

2. Μετά τήν ὑποβολήν τῆς αἰτήσεως καί ἀπαντήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ ὑποβολή νέων αἰτημάτων, μετά δέ τήν προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν μερῶν δέν ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολή νέων ἰσχυρισμῶν δι' ὑπομνημάτων.

Νέα, τυχόν, αἰτήματα ἢ ἰσχυρισμοί, ὑποβαλλόμενοι κατὰ τὰ ἀνωτέρω δέν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 19.

Ἀνταγωγικαὶ ἀξιώσεις.

1. Ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις περί διατησίας, δύναται ἐν τῇ ἀπαντήσῃ του νά ὑποβάλλῃ πρὸς συνεκδικάσιν ἰδίας αὐτοῦ ἀπαιτήσεις συναφεῖς πρὸς τήν ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν, ἐφ' ὅσον διά τῆς συμφωνίας ὑπάγονται εἰς τήν ἀρξαμένην διαιτητικὴν διαδικασίαν.

2. Ἐάν κατὰ τήν πρόοδον, τῆς διαδικασίας διαπιστωθῇ ὑπό τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὅτι ἐκ τῆς συνεκδικάσεως θά ἐπεβραδύνετο ὑπερμέτρως ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς κυρίας αἰτήσεως, τὸ Δικαστήριον δύναται νά παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, ὡς αὐτοτελῆ αἴτησιν καί ὀρίζει δικάσιμον ταύτης, τηρουμένων δέ κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 20.

Ἀποδεικτικά μέσα.

1. Τά μέσα καί τὰ θέματα ἀποδείξεως ὀρίζει ἐλευθέρως τὸ Διαιτητικόν Δικαστήριον, κατὰ τήν κύριαρχικὴν αὐτοῦ κρίσιν, παρ' οὐδενὸς περιορισμοῦ δεσμευόμενον.

2. Ἐάν τὸ Διαιτητικόν Δικαστήριον ἐκδώσῃ προδικαστικὴν ἀπόφασιν, αὐτὴ περιλαμβάνεται εἰς τὸ πρακτικόν τῆς συνεδριάσεως, ἀνακοινοῦνται δέ προφορικῶς παραχρῆμα εἰς τοὺς διαδίκους ἢ ἀντιπροσώπους ἢ πληρεξουσίους δικηγόρους αὐτῶν.

Ἄρθρον 21

Ἐγγραφα.

Ἄπαντα τὰ ἀποδεικτικά τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν μερῶν ἔγγραφα στοιχεῖα δέον νά προσκομίζωνται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς πρώτης δικάσιμου.

Ἄρθρον 22.

Μάρτυρες — Πραγματογνώμονες.

1. Κατὰ τήν κρίσιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου δύναται νά ἐξετασθοῦν μάρτυρες ἀνωμοτί ἢ καί ἐνόρκως, καίτοι μὴ προταθέντες ὑπὸ τῶν μερῶν.

Περί τῆς ἀνικανότητος, τῶν κωλυμάτων καί τῆς ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων ἰσχύουν οἱ ἐν ἄρθρ. 399-401 Κ. Πολ. Δικ. λόγοι.

2. Ὅμοίως τὸ Διαιτητικόν Δικαστήριον δύναται, κατὰ τήν κρίσιν του, νά διορίζῃ ἓνα ἢ πλείονας πραγματογνώμονας.

Ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδεικτικῶν μέσων.

3. Τὸ Δικαστήριον δέν δύναται νά ἐπιβάλλῃ ποινάς ἢ νά διατάξῃ τήν λήψιν ἀναγκαστικῶν μέτρων διά τήν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων.

Τοιαῦτα μέτρα διατάσσονται, αἰτήσῃ τῶν διατητῶν, ὑπὸ τοῦ Ἐρηνοδικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἂν εἶναι νόμιμος ἡ λήψις αὐτῶν.

4. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων γίνεται ἢ ἐνώπιον τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐν συνεδριάσει ἢ ἐνώπιον τινός τῶν διαιτητῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, συντασσομένου πρακτικοῦ.

5. Οἱ συνομολογήσαντες τήν συμφωνίαν περί διατησίας δύναται νά ἐξετασθοῦν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 415 ἕως 420 τοῦ Κ. Πολ. Δικ.

6. Ἡ ἐνέργεια κατ' ἰδίαν διαδικαστικῶν πράξεων δύναται νά ἀνατεθῇ εἰς τινα τῶν διαιτητῶν.

7. Οἱ διαιτηταί δύναται νά ζητήσουν τήν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου. Τοῦτο ἀποφασίζει ἂν εἶναι νόμιμος ἡ διεξαγωγή τῆς ἀποδείξεως καί ἔχει πάσας τὰς ἐξουσίας δικαστηρίου διατάσσοντος ἀπόδειξιν.

8. Ἐάν οἱ μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες κατοικοῦν ἐκτὸς Ἀθηνῶν, ἢ τυχόν ὄρκισις καί ἐξέτασις αὐτῶν δύναται νά ζητηθῇ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των ἢ παρὰ τοῦ οἰκείου Προξενείου τῆς

Ἑλλάδος, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου διαβιβαζομένης διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Εἰς τὴν αἴτησιν πρέπει νὰ ὀρίζεται καὶ προθεσμία περατώσεως ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου συντασσομένη ἔκθεσις ἐξετάσεως διαβιβάζεται μέσῳ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 23

Ἀσφαλιστικά μέτρα.

1. Οἱ διαιτηταὶ δὲν δύναται νὰ διατάσσουν, μεταρρυθμίζουν ἢ ἀνακαλοῦν ἀσφαλιστικά μέτρα.

2. Ἐάν διετάχθῃ ἀσφαλιστικὸν μέτρον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου καὶ ὀρίσθῃ προθεσμία ἀσκήσεως ἀγωγῆς ἢ συντρέχῃ περίπτωσηις ἐφαρμογῆς τῶν ἀρθρ. 715 παρ. 5 καὶ 729 παρ. 5 Κ. Πολ. Δικ. ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐντὸς τῆς προβλεπομένης προθεσμίας ἐναρξιν τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρ. 693 παρ. 2, 715 παρ. 5 ἔδ. 2α καὶ 729 παρ. 5 ἔδ. 2 Κ. Πολ. Δικ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Ἐφαρμοστέον Οὐσιαστικὸν Δίκαιον.

Ἄρθρον 24.

1. Ἐάν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἐφαρμόζει τὸ ἑλληνικὸν οὐσιαστικὸν δίκαιον, προκειμένου δὲ περὶ διεθνῶν διαφορῶν ἰδιωτικοῦ δικαίου τὸ ἐφαρμοστέον δίκαιον κρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνούς δικαίου. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ διατάξεων δημοσίας τάξεως.

2. Ἐλλείψει συμφωνίας τῶν μερῶν ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου, ἤτοι ὁ Ἐμπορικὸς Νόμος, ἢ ἐν γένει ἐμπορικὴ νομοθεσία καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἔθιμα, ἐν ἀνυπαρξίᾳ δὲ τοιούτων διατάξεων ἐφαρμοστέον τυγχάνει τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον (Ἀστικός Κώδιξ καὶ Ἀστικὴ Νομοθεσία).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Ἡ Διαιτητικὴ Ἀπόφασις.

Ἄρθρον 25.

Γενικῶς

1. Περαιωθείσης τῆς διαδικασίας καὶ προσκομισθέντων ἀπάντων, τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, ἀναγκαίων πρὸς διάγνωσιν τῆς ὑποθέσεως στοιχείων τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον συνέρχεται εἰς διάσκεψιν, μὴ παρισταμένων τῶν μερῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

2. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐάν δὲν σχηματισθῇ πλειοψηφία ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρον 26

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ συντάσσεται ἐγγράφως εἰς δύο ἀντίτυπα καὶ νὰ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως. Ἐάν τις ὡς ἄνω ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νὰ ὑπογράψῃ πρέπει ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀποφάσεως νὰ βεβαιοῦται τοῦτο, ὡς καὶ ὅτι ὁ ἀρνούμενος ἢ κωλυόμενος μετέσχε τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας καὶ τῆς διασκέψεως, νὰ ὑπογράφεται δὲ ὑπὸ τῶν λοιπῶν. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ὑπογράφεται ἰδιοχείρως μόνον ὑπὸ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἢ ὑπὸ τούτου καὶ τινὸς τῶν διαιτητῶν.

Ἐφ' ὅσον, μὴ σχηματισθείσης πλειοψηφίας, ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται διὰ μόνης τῆς γνώμης τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ἀρκεῖ ἡ ὑπογραφή αὐτοῦ.

2. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ:

α) Τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς ἐκδόσεώς της.

β) Τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τῶν διαιτητῶν καὶ ὅτι πάντες οὗτοι μετέσχον τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας καὶ τῆς διασκέψεως.

γ) Τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας, ὡς καὶ τὸ ὅτι αὕτη διεξήχθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ,

δ) Σύντομον αἰτιολογικὸν μετὰ τῆς, τυχόν, μειοψηφίας.

ε) Τὸ διατακτικόν.

στ) Τὰς ἐν γένει δαπάνας διαιτησίας καὶ ποῖον ἐκ τῶν μερῶν βαρύνουν αὗται.

3. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας καὶ τὸ διατακτικόν.

Ὅσακις ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ αἰτημάτων τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις ἀνταγωγικῶς προβληθέντων, δέον ὅπως ἐν τῇ ἀποφάσει γίνεται ἰδιαιτέρα μνεῖα τῶν αἰτημάτων τούτων καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου περὶ συνεκδικάσεως.

Άρθρον 27.

1. Η διαιτητική απόφασις τελειούται αφ' ης αυτη υπογραφή κατά το άρθρον 26 παρ. 1.

2. Ο διαιτητής ή επί δύο διαιτητών ό επιδιαιτητής ή κατοπιν έντολης αυτού εις τών διαιτητών, υποχρεούται, εάν δέν ορίζεται άλλως υπό της συμφωνίας περί διαιτησίας, να καταθέση έν αντίτυπον της διαιτητικής απόφάσεως εις τήν Γραμματείαν της Μονίμου Διαιτησίας του Έπιμελητηρίου, τό δ' έτερον εις τήν Γραμματείαν του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και να επιδώση αντίγραφα αυτής εις τούς συνομολογήσαντας τήν συμφωνίαν περί διαιτησίας.

Συμπληρωματικά αντίγραφα, επικυρούμενα υπό του Γραμματέως, παραδίδονται εις τά διάδικα μέρη, επί τη αίτησει των, ουχι όμως εις τρίτους.

Άρθρον 28.

Προθεσμία εκδόσεως της απόφάσεως.

1. Η Διαιτητική απόφασις δέν να εκδοθῆ έντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από του όρισμού της πρώτης δικασίμου.

2. Η κατά τήν προηγουμένην παράγραφον προθεσμία δύναται να παραταθῆ:

- α) Διά κοινῆς συμφωνίας τών μερών, και
- β) Δι' απόφάσεως του Διαιτητικού Δικαστηρίου, εφ' όσον υπάρχει βάσιμος λόγος.

Άρθρον 29.

Περάτωσις της διαιτητικής διαδικασίας.

1. Διά της εκδόσεως της διαιτητικής απόφάσεως περατοῦνται ή διαιτητική διαδικασία, του Διαιτητικού Δικαστηρίου αποξενουμένου εφεξῆς πάσης αρμοδιότητος επί της ένώπιον αυτού άχθείσης διαφοράς, πλην της περιπτώσεως διορθώσεως της απόφάσεώς του.

2. Εάν πρό της εκδόσεως της διαιτητικής απόφάσεως τά διάδικα μέρη συμφωνήσουν περί της συμβιβαστικής επιλύσεως της διαφοράς των, τότε εις τό κατά τό άρθρον 17 παρ. 2 καταρτιζόμενον πρακτικόν, γίνεται λόγος περί τερματισμού της διαιτητικής διαδικασίας.

Άρθρον 30.

Διόρθωσις και έρμηνεία της απόφάσεως.

1. Τῆ αίτησει τινός τών συνομολογησάντων τήν συμφωνίαν, κοινοποιουμένη και προς τούς λοιπούς φς και προς τούς διαιτητάς και τόν επιδιαιτητήν, έντός εξαμήνου προθεσμίας από της κατά τό άρθρον 27 παρ. 2 επιδόσεως της διαιτητικής απόφάσεως, εις τούς συνομολογήσαντας τήν συμφωνίαν, δύναται να γίνη διόρθωσις υπό τών εκδόντων αυτήν εάν εκ παραδρομῆς, κατά τήν σύνταξίν της, παρεισέφερσαν λάθη γραφικά ή λογιστικά ή τό διατακτικόν διευκλώθη έλλιπώς ή ανακριβώς.

Εάν ή διατύπωσις της απόφάσεως γεννᾶ άμφιβολίας ή είναι άσαφής, τό

εκδόν Διαιτητικόν Δικαστήριον τῆ αίτησει τινός δύναται δι' απόφάσεώς του να έρμηνεύση τήν απόφασιν, ουτως ώστε να καταστή αναμφίβολος ή έννοια αυτής, ουδέποτε όμως δύναται να μεταβάλη τό διατακτικόν της έρμηνευομένης απόφάσεως.

3. Η διορθούσα ή έρμηνεύουσα απόφασις σημειούται εις τό πρωτότυπον της διορθουμένης ή έρμηνευομένης, εις δέ τά αντίγραφα, απόγραφα ή αποσπάσματα ταύτης πρέπει να αναγράφεται ό αριθμός και ή ημερομηνία της διορθούσης ή έρμηνευομένης απόφάσεως.

Άρθρον 31.

Τά αποτελέσματα της διαιτητικής απόφάσεως.

Η διαιτητική απόφασις, εφ' όσον διά της συμφωνίας περί διαιτησίας δέν ορίζεται ή δυνατότης προσφυγῆς κατά τό έπόμενον άρθρον 32 ή παρήλθεν ή διά τήν προσφυγήν προθεσμία, αποτελεί δεδικασμένον, εφαρμοζομένων τών διατάξεων τών άρθρων 322, 324 εως 330, 332 εως 334 του Κ. Πολ. Δικ.

Άρθρον 32.

Προσφυγή κατά της απόφάσεως.

1. Η διαιτητική απόφασις δέν υπόκειται εις ένδικα μέσα.

2. Κατ' εξαίρεσιν διά της συμφωνίας περί διαιτησίας δύναται να επιτραπῆ προσφυγή κατά της διαιτητικής απόφάσεως, ένώπιον άλλων διαιτητών κατά τά υπό του παρόντος άρθρου οριζόμενα.

3. Η προσφυγή, εάν δέν εχη ορισθῆ άλλως διά της συμφωνίας περί διαιτησίας μεταξύ τών μερών, άσκειται έντός αποκλειστικής προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από της επιδόσεως της διαιτητικής απόφάσεως εις τόν προσφεύγοντα ή τόν αντίκλητον ή αντιπρόσωπον αυτού, δι' επιστολής άπευθυνομένης υπό του προσφεύγοντος προς τόν Πρόεδρον του Έπιμελητηρίου Αθηνών και κατατιθεμένης εις τήν Γραμματείαν του Δικαστηρίου, εις τήν οποίαν επισυνάπτεται απόδειξις έκπληρώσεως τών υποχρεώσεων τών προβλεπομένων υπό του άρθρου 33 του παρόντος. Η άνω προθεσμία τρέχει και κατά του επιδίδοντος τήν διαιτητικήν απόφασιν διαδίκου.

4. Ο προσφεύγων ορίζει διά της προσφυγῆς διαιτητήν, ό δέ καθ' οῦ, καλούμενος, ορίζει διαιτητήν έντός προθεσμίας όκτώ (8) ημερών. Παρερχομένης της προθεσμίας ό διαιτητής ορίζεται υπό του προέδρου του ΕΒΕ Αθηνών, κατοπιν αίτήσεως του προσφεύγοντος, εφαρμοζομένων τών έν άρθρω 6 επ. του παρόντος οριζομένων.

5. Ο επιδιαιτητής είναι υποχρεωτικώς Δικαστής έν ενεργεία εχων βαθμόν τουλάχιστον Εφέτου, ορίζόμενος τῆ αίτησει του Προέδρου του Ε.Β.Ε. Αθηνών υπό του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Δέν δύναται να ορισθουν διαιτηται και επιδιαιτητής οι εκδόντες τήν απόφασιν διαιτηται και επιδιαιτητής.

6. Η προσφυγή εκδικάζεται, εφαρμοζομένων τών διατάξεων του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Αί δαπάναι τῆς Διαιτησίας.

Ἄρθρον 33.

Προκαταβολή τῶν δαπανῶν.

1. Ὁ ὑποβάλλων πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριον αἰτησιν περὶ διαιτησίας προκαταβάλλει τὰ δικαιώματα διαιτησίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὰ ὅποια καθορίζονται ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας διαιτησίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κατὰ περίπτωσιν, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς ἐν τῇ αἰτήσει ἀπαιτήσεως, ἐντὸς τῶν ἀκολουθῶν πλαισίων:

Δι' ἀπαίτησιν μέχρι 500.000 δραχμῶν 10%

Μεταξύ 500.000 καὶ 1.000.000 δρχ 10% ἕως 7%

Μεταξύ 1.000.000 καὶ 5.000.000 δρχ 7% ἕως 3%

Μεταξύ 5.000.000 καὶ 10.000.000 δρχ. 3% ἕως 2%

Μεταξύ 10.000.000 καὶ ἄνω δρχ. 1% ἕως 0,2%

Ἐν περιπτώσει σημαντικῆς μεταβολῆς τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, τὸ Ἐπιμελητήριον, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, δύναται νὰ αὐξήσῃ τὰ ποσοστὰ τοῦ πίνακος τῆς προηγουμένης παραγράφου. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις θὰ ἰσχύσῃ μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της.

3. Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον πρὸ πάσης ἐνάρξεως συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ὀφείλει νὰ διαπιστώσῃ ἂν ἔχουν προκαταβληθῆ αἱ δαπάναι διαιτησίας.

Ἄρθρον 34

1. Ἐκ τῶν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν εἰσπραττομένων δικαιωμάτων διαιτησίας, τὸ ἕν τρίτον περιέρχεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον καὶ τὰ δύο τρίτα καταβάλλονται ὑπὸ τούτου εἰς τὸν ἐπιδιαιτητὴν κατὰ ποσοστὸν 40% εἰς τοὺς διαιτητὰς δὲ τὸ ὑπόλοιπον κατ' ἰσομοιρίαν.

2. Ἐάν ἡ διαιτησία ἐματαιώθῃ πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ ταύτης τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον, αἱ προκαταβληθεῖσαι δαπάναι ἐπιστρέφονται, παρακρατουμένου ἐνός τετάρτου τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναλογουόντος εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον ποσοστοῦ τῶν δαπανῶν.

Ἄρθρον 35

Πρόσθετοι δαπάναι.

Δαπάναι ἀπαιτηθόσμεναι κατὰ τὴν διαδικασίαν ὡς λ.χ. ὁδοιπορικὰ μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, τηλεγραφικὰ ἢ τηλεφωνικὰ τέλη, ἀποζημιώσεις τῶν πραγματογνωμόνων, βαρύνουν τὸ ἐπισπεύδον μέλος, παρ' οὗ καὶ, συντρέχουσας περιπτώσεως, προκαταβάλλονται. Ἐν ματαιώσει τῶν δαπανῶν, αὐταὶ ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ἀκέραιον εἰς τὸν προκαταβάλλοντα.

Ἄρθρον 36

Ἐκκαθάρισις δαπανῶν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως.

1. Διὰ τῆς ἀποφάσεως καθορίζονται αἱ δαπάναι τῆς διαιτησίας.

2. Ὁ ἠττώμενος διάδικος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐν γένει ἐξόδων διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας.

Πάντως οἱ διαιτητὰι δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τῶν, νὰ κατανεῖμουν τὰς δαπάνας μεταξὺ τῶν διαδίκων.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐμπορίου, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

COMMERCIAL ARBITRATION

COMMERCIAL ARBITRATION

Settlement of commercial disputes is one of the main and most important functions of Chambers of Commerce. This duty consists in offering services and mediation for an amicable settlement and for arbitration.

Greek Act No. 184 of 1914 relating to Chambers of Commerce and Industry, in a special Chapter (Articles 40 to 53), provided for the establishment of permanent arbitration institutions at the Chambers of Commerce for the settlement of commercial disputes; this arbitration was considerably more successful than the one provided for by the Code of Civil Procedure and by the Code of Commerce.

In compliance with the above Act, the Arbitration Rules of the Athens Chamber of Commerce and Industry were published on June 6th, 1920 and remained valid till September 16th, 1968; on that date all provisions about arbitration of Chambers of Commerce were abolished by virtue of Article 48 of the Introductory Law to the Code of Civil Procedure (Act No. 44 of 1967). The new permanent Arbitration Institution and Rules of the Athens Chamber of Commerce and Industry have been established in accordance with Article 902 of the Code of Civil Procedure, which defines the guiding lines for permanent arbitration institutions, by virtue of Presidential Decree No. 31 of 12th January 1979 (Government Gazette No. 9-A of 22nd January 1979).

Any commercial dispute may be referred, by an agreement in writing, to the above arbitration, whether the parties are merchants or not, and without any restriction as to their nationality or domicile. Thus, this arbitration covers all transactions of domestic and international trade, including the private law transactions in which the State, or a State Agency is a party.

The Decree comprises all the details of arbitral proceedings, by incorporating in one text, not only the special features that are proper to this institution but also the general arbitration provisions of the Code of Civil Procedure. Thus traders who have no special training, but also foreigners, may be guided safely.

This arbitration is voluntary, and its proceedings are simple and fast. The parties have the initiative; the proceedings set up by the Decree are applicable only if the parties do not reach an agreement on such questions, or if they remain inactive, or if they adopt a negative attitude.

We may thus say that the new permanent arbitration institution sets up a constant guideline to the arbitrators and to the parties.

An arbitrator can never be considered to be the supporter of the party that appointed him; he is an independent and impartial judge who will assist the parties in settling their dispute amicably; if amicable settlement is not possible, he will try to find out the truth and to render a fair award.

Accumulated experience and good organization allow us to be optimistic that the arbitration of the Athens Chamber of Commerce and Industry will become the most usual means for settling commercial disputes.

In past, uncertainty and doubts sometimes appeared as to the disputes over which the competence of the Chamber of Commerce arbitration extended. To avoid such controversies, the following arbitration clause is suggested:

«Any dispute that may arise from this contract, referring to its validity, its construction, or any of its parts or stages, shall be settled in conformity with the provisions of Presidential Decree No. 31 of 12th January 1979 (Government Gazette No 9-A of 22nd January 1979) establishing a permanent arbitration institution at the Athens Chamber of Commerce and Industry for the settlement of commercial disputes as it may have been modified, when the dispute is referred to arbitration. The award shall not be subject to the recourse of Article 32 of the Decree». It goes without saying that the arbitration clause may also contain any other agreements inspired by the particular character of this arbitration.

For contracts that have already been concluded, the parties may submit to the Chamber of Commerce, in accordance with Article 2 para. 3 of the Decree, an application for arbitration; a printed form is available at the competent service.

The Athens Chamber of Commerce and Industry will establish, as it also did in past, a list of Firms accepting its arbitration, and will publish it in its monthly Bulletin, being convinced that Firms agreeing to settle their disputes by arbitration or by compromise, in principle prove their reliability and good faith. Any Firm or person wishing to obtain information or assistance on arbitration may apply to the special service of the Athens Chamber of Commerce and Industry (7, Akadimias Street, Phone No. 362.43.41).

The President
Of the Athens Chamber of Commerce and Industry
LAZAROS EFREMOGLOU

PRESIDENTIAL DECREE No. 31 OF 12th JANUARY 1979,

Establishing a permanent arbitration institution for the settlement of commercial disputes at the Athens Chamber of Commerce and Industry (Government Gazette No. 9-A of 22nd January 1979).

THE PRESIDENT OF THE GREEK REPUBLIC

Taking into consideration

- 1) Article 902 of Decree No. 657 of 1971 (Government Gazette No. 219-A of 1st November 1971) codifying the provisions of the Code of Civil Procedure and of the Introductory Law to the Code of Civil Procedure (Act No. 44 of 1967, Government Gazette No. 106-A of 26th June 1967),
  - 2) The opinion of the Board of Directors of the Athens Chamber of Commerce and Industry dated 7th June 1976,
  - 3) The opinion No. 441 of 1978 of the Council of State,
- Upon proposal of the Ministers of Justice and Commerce,
We decide and decree:

CHAPTER ONE — GENERAL PROVISIONS

Article 1.

The permanent arbitration institution.

A permanent arbitration institution is established at the Athens Chamber of Commerce and Industry (ACCI) for the settlement of commercial disputes.

Article 2.

The disputes.

1. Any private dispute of commercial nature may, by agreement, be submitted to the above arbitration whether the parties are merchants or not, and without taking into consideration what their nationality or domicile is, provided they are able to dispose freely of the subject matter of the dispute.
2. The arbitration agreement must be in writing. The document must mention the dispute that is subject to arbitration, or the contract, or the legal relationship out of which the disputes subject to arbitration may result, and the agreement of the parties to submit the dispute or the disputes to the provisions of this decree. The document must be signed by all parties to the agreement.
3. The agreement of para. 2 may be contained in a declaration or application in writing, signed by all parties, and submitted to the ACCI.

4. The disputes of Article 663 of the Code of Civil Procedure can not be submitted to arbitration. The arbitration agreement is governed by the provisions of the substantial law governing contracts.

CHAPTER II

Organization of the Permanent Institution, and its Secretariate. Panel of Arbitrators.

Article 3.

Organization of the Permanent Institution.

A special permanent service for arbitration is established at the ACCI, under the supervision of one of the ACCI high officials of Branch AT, 4th grade at least, graduate of a Faculty of Law, or, if such an official is not available, by a lawyer of the ACCI. He gives all necessary information and explanations on the arbitration proceedings.

Article 4.

The Secretariate.

1. One of the officials of the ACCI of Branch AT, 5th grade at least, appointed by the Administrative Department of the ACCI, performs the duties of Secretary of the arbitral tribunal.
2. The Secretary keeps the records of the arbitration, prepares all documents related to the arbitral proceedings, and signs or initials them, according to the case, takes care about the respect of time limits, keeps the register and the book in which awards are published, takes care of the files, etc.
3. The Secretary must keep safely all documents that are delivered to him with regard to the arbitration.
4. All deliveries of documents, communications, declarations, etc., are served through one of the employees of the ACCI, under the responsibility of the Secretary of the arbitral tribunal. A report is drawn, which is signed by both the employee who serves the document and by the receiving party. If the receiving party refuses to sign, mention is made of the refusal on the report, and the document is served through a Court Bailiff at the expenses of the refusing party.

Article 5.

The panel of arbitrators.

1. The Board of Directors of the ACCI establishes, during the month of December of every second year, a list of arbitrators, which is posted up, during the same month, in the Hall of the ACCI, and is published in its monthly Bulletin.

The List is also submitted to the Ministry of Commerce, to the Athens Court of First Instance, and is sent to the Greek Industries Association and to the Athens Merchants' Association.

2. The list of arbitrators comprises up to 100 persons, that are distinguished for their integrity, morality, qualifications, and experience, and belong to various branches of Commerce or Industry, or are high grade civil servants, lawyers, judges, professors or assistant professors of Universities, engineers, chemists, chartered accountants, etc., so that suitable arbitrators might be appointed, according to the kind of the dispute. Judges are included in the list following a proposal by the High Council of Judicature. An arbitrator may be included again in the list, when the list is renewed or completed.

3. The list remains in force for two years, starting from the first day of January next. The first list of arbitrators is established and published within three months' time from the date this Decree is published; it remains valid for the rest of the year and the two following years.

4. Arbitrators who have not declared that they are prevented from being appointed as such, for one of the reasons mentioned in Article 8 below, as well as bankrupt and not discharged merchants are crossed out from the list by decision of the Board of the ACCI.

CHAPTER III

The arbitrators.

Article 6.

Appointment of arbitrators and of a chairman.

1. The arbitrators and the chairman of the arbitral tribunal are chosen from the list of Article 5 hereof.
2. By the agreement provided for by Article 2, the parties may appoint either one arbitrator, or two arbitrators and the chairman. If in one dispute there are more than two parties, they cannot appoint more than two arbitrators and the chairman.
3. If the arbitrators were not appointed by the agreement, each party appoints one arbitrator, informs the other party in writing about the appointment and summons it to appoint, within at least eight (8) days, another arbitrator. The other party must, within this time limit, inform the first party about the arbitrator it has appointed. If the party that is summoned has its domicile or residence far from the seat of the ACCI, the time limit for appointing his arbitrator is extended by ten (10) days; and if it has its domicile or residence in another State, by thirty (30) days.

4. The arbitrators appointed in accordance with para. 3, provided that the parties did not decide differently by the arbitration agreement, must appoint a chairman of the arbitral tribunal within eight (8) days at least from the day the second arbitrator was appointed.

5. If the second party does not appoint an arbitrator, or if the arbitrators do not appoint a chairman within the time limits, the President of the ACCI appoints them, upon the application of one of the parties to the arbitration agreement. The President's decision is final.

Article 7.

Acceptance by an arbitrator of his appointment.

A person appointed to serve as an arbitrator or as a chairman is not bound to accept the appointment.

An arbitrator or a chairman of an arbitral tribunal that has accepted his appointment may refuse to carry on his duties for an important reason and only with the permission of the President of the ACCI, such permission being irrevocable and not subject to modification or withdrawal.

Article 8.

Inability to be an arbitrator or a chairman.

Physical persons who are totally or partially incapable, or those who, as a result of a criminal Court conviction, have lost their citizen's rights, as well as legal persons, cannot be appointed as arbitrators or chairmen of arbitral tribunals.

Article 9.

Revocation and challenge of the arbitrators and the chairman.

The parties to the arbitration agreement may in common revoke the sole arbitrator or the arbitral tribunal.

The arbitrators and the chairman may ask to be relieved from their duties or may be challenged by the parties to the arbitration agreement, in conformity with Article 883 para. 2 of the Code of Civil Procedure.

Article 10.

Death or inability of the arbitrators or of the chairman.

1. If the sole arbitrator appointed by the President of the ACCI dies, or for whatever reason, is prevented from acting, or refuses to act, or is challenged, then upon the application of one of the parties, the President of the ACCI is bound to summon them to appoint, within eight (8) days, an arbitrator; if this time limit expires, the President of the ACCI appoints the arbitrator.

2. If an arbitrator appointed by one of the parties or by the President of the ACCI dies, or, for whatever reason, refuses to act, or is challenged, the other party may summon in writing the appointing party or the President of the

ACCI to appoint another arbitrator within at least eight (8) days. The party summoned must communicate to the summoning party the name of the arbitrator it has appointed, within the above time limit.

3. If the chairman appointed by the arbitrators or by the President of the ACCI dies, or for whatever reason, refuses to act, or is prevented from acting, and if the arbitrators or the President of the ACCI do not appoint another one, each party may ask the arbitrators in writing to appoint another chairman within eight (8) days and let the parties know about his appointment.

Article 11.

Responsibility of arbitrators and of the chairman.

The arbitrators and the chairman of the arbitral tribunal, during the performance of their duties, are responsible for fraud and gross negligence only.

CHAPTER IV

Arbitral proceedings.

Article 12.

Request for arbitration and reply to the request.

1. A request by a party or by all parties to the President of the ACCI is required in order to start arbitral proceedings.

2. The request, if it is submitted by all parties, contains, at least, the following:

a) Name, surname, father's name, profession, and address of the parties; if they are companies, name, seat, and address.

b) A short statement of facts.

c) A description of the dispute.

d) The value of the subject of the dispute.

e) The claim.

f) The appointment of a sole arbitrator or of an arbitrator by each party and of a chairman of common acceptance or, if the parties do not agree about the chairman, mention of that.

g) If a party or both parties have their domicile or residence at a place other than Athens, election of domicile with a person having his domicile in Athens.

3. The following documents are submitted along with the request :

a) a certified copy of the agreement to submit the dispute to the arbitration of the ACCI.

b) the data showing the value of the subject of the dispute.

c) a declaration in writing by the arbitrators and the chairman that they accept to perform their duties.

d) any document that may prove the arguments of the parties and may contribute in forming an opinion on the dispute.

4. If the request is submitted by one of the parties, it must contain points (a) to (e) and (g) of the previous paragraph, as well as the documents from which the appointment of arbitrators and of a chairman in conformity with Article 6 results. In this case the request is previously served to the other party.

5. The Secretariate of the permanent Arbitration Institution of the ACCI conveys to the other party copies of the documents attached to the request; the other party must reply to the request within eight (8) days, and state the means of its defence, its eventual proposals, and any information in support of its defence.

6. Copies of the reply and the attached documents are delivered by the Secretariate to the first party, without any delay.

7. The parties, their representatives, or their lawyers, as well as the arbitrators and the chairman of the arbitral tribunal may alone take cognizance of the original documents and other essential papers that are submitted, as stated above, to the Secretariate. It is strictly forbidden to communicate them to any other person.

Article 13.

Date of the hearing.

1. As soon as the arbitral tribunal is formed as stated above, the President of the ACCI fixes the first hearing of the dispute; the hearing must take place at least eight (8) days and at most twenty (20) days from the formation of the arbitral tribunal. The time limits may be extended in accordance with Article 6 para. 3 hereof.

2. The Secretariate of the permanent Arbitration Institution notifies the parties, the arbitrators, and the chairman of the arbitral tribunal about the date of the hearing and about the constitution of the arbitral tribunal, at least five (5) days before the hearing, in writing, against receipt, and at the same time it summons all of them to be present during the hearing.

Article 14.

The duties of the arbitrators and of the chairman.

1. The chairman presides over the hearings of the arbitral tribunal and conducts the debate; he allows the parties, their representatives, or their lawyers to speak.

2. The arbitrators decide about their jurisdiction and examine any incident question.

Article 15.

The hearings of the arbitral tribunal.

1. The hearings of the arbitral tribunal take place at the premises of the ACCI, in a suitable hall, and they are not public. Parties may either be personally

present, or be represented, or appear with or through a lawyer, or to be assisted by counsellors.

2. Representatives are appointed by a simple letter. Lawyers are appointed either by a letter, or by a verbal declaration during the hearing entered into the record.

3. During arbitral proceedings, the parties have the same rights and duties and the principle of equality is kept. The parties must be summoned to be present during the hearings and develop their arguments, as it is provided for in the following articles.

Article 16.

Non appearance of the parties.

1. If the party asking for arbitration, or if both parties do not appear, although they were regularly summoned to be present during the hearing, the arbitration is suspended.

2. If the defendant does not appear, or does not send a letter containing an excuse satisfying the arbitral tribunal, the case is heard.

The arbitral tribunal may, however, defer the hearing to another not distant day and order that the missing party be summoned to appear. The absence of the defendant is not considered to constitute a tacit acceptance of the claimant's assertions; the arbitral tribunal may, at its discretion, collect, ex officio, any data tending to finding out the truth.

Article 17.

Settlement of the dispute by conciliation.

1. The arbitrators, before the opening of the hearing, must try to reach a settlement of the dispute by conciliation.

They must also try to induce the parties to compromise during the subsequent stages of the proceedings.

2. If the attempt at conciliation fails, special mention is made on the record. If there has been a compromise, a report is drawn where the terms of the compromise are recorded, and it is signed by the arbitrators, the chairman of the arbitral tribunal, the parties, and the secretary.

Article 18.

Statements — New Claims.

1. During the hearing, the parties state their assertions verbally; they also may submit statements in writing within a time limit fixed by the arbitral tribunal.

2. The parties are not allowed to submit new claims, after the request and the reply to the request have been submitted. They are not allowed to submit new assertions by their written statements, after the verbal statement of their assertions during the hearing.

If the parties, notwithstanding the above, submit new claims or assertions, the arbitral tribunal does not take them into consideration.

Article 19.

Counter – Claims.

1. The defendant may, by his reply to the request for arbitration, submit his own claims connected with the case under consideration, provided that, by the arbitration agreement, they have been subjected to the arbitration proceedings that have been initiated.
2. If, during the proceedings, the arbitral tribunal finds out that, by examining the counter-claim, it would delay excessively the rendering of the award on the main claim, it may refer the counter-claim to a separate hearing, as a main claim; for the rest, the provisions of this Decree are applicable.

Article 20.

Evidence.

1. The arbitral tribunal determines freely, without appeal, and without any restriction, the means and matter of evidence.
2. If the arbitral tribunal renders an interim award, such an award is recorded on the record of the hearing, and is verbally communicated at once to the parties, or to their representatives, or to their lawyers.

Article 21.

Written evidence.

All written evidence must be produced till the date of the first hearing at the latest.

Article 22.

Witnesses – Experts.

1. Witnesses, even if they have not been proposed by the parties, may be heard by the arbitral tribunal, at its discretion. They may be sworn or not. The provisions of Articles 399 to 401 of the Code of Civil Procedure concerning the capability and the challenge of witnesses are applicable.
2. Experts may equally be appointed by the arbitral tribunal, at its discretion. The experts' reports are appreciated by the arbitral tribunal freely, together with the other pieces of evidence.
3. The arbitral tribunal cannot inflict punishments or order compulsory measures for the production of evidence. Such measures are ordered, at the arbitrators' request, by the Justice of Peace, who decides whether they are justified or not.
4. Witnesses or experts are heard, either by the arbitral tribunal during one of

its hearings, or, upon a duly recorded decision of the arbitral tribunal, by one of the arbitrators.

5. The parties to the arbitration agreement may be heard by the arbitrators, in conformity with the provisions of Articles 415 to 420 of the Code of Civil Procedure.
6. The arbitral tribunal may confide to one of the arbitrators the duty to carry certain acts of the proceedings.
7. The arbitral tribunal may ask the Justice of Peace to proceed with the examination of evidence. The latter decides whether this is justified or not and is vested with all powers of a Court that has ordered the production of evidence.
8. If the witnesses or experts have their domicile or residence in a place other than Athens, the arbitral tribunal may, through the President of the ACCI, ask the Justice of Peace or the Consul of Greece of the place of their residence to examine them and eventually take their deposition under oath. The report of the Justice of Peace or the consul is conveyed to the arbitral tribunal through the president of the ACCI.

Article 23.

Interim measures of protection.

1. Arbitrators cannot order, modify or revoke interim measures of protection.
2. If the competent Court ordered interim measures of protection and if it fixed a time limit within which a suit must be instituted, or if Articles 715 para. 5 and 729 para. 5 of the Code of Civil Procedure are applicable, the claimant must, within the relevant time limit, provoke the start of the arbitral proceedings. The provisions of Articles 693 para. 2, 715 para. 5-2a, and 729 para. 5-2 of the Code of Civil Procedure are also applicable.

CHAPTER V

Applicable substantive law.

Article 24.

1. If the arbitration agreement does not provide differently, the arbitral tribunal shall apply Greek substantive law; in international private law disputes, the applicable law is determined according to the Greek conflict of law provisions. The application of public policy legal provisions cannot be excluded by the arbitration agreement.
2. If the parties have not agreed on the matter, the provisions of Commercial law are applicable, that is Commercial legislation in general, and commercial usages; if such provisions do not exist, Civil law (Civil Code and civil legislation) is applicable.

CHAPTER VI

The award

Article 25.

Generalities.

1. When the proceedings are terminated, and when all data necessary for the arbitral tribunal are gathered, the arbitral tribunal confers in order to render the award; the parties and the Secretary are not present during this deliberation.
2. Awards are rendered by a majority decision; if there is no majority, the opinion of the chairman shall prevail.

Article 26.

Contents of the award.

1. The award is made in writing in two original copies and is signed by the arbitrators, by the chairman of the arbitral tribunal and by the secretary. If one of them refuses to sign, or is prevented from signing, this circumstance must be mentioned on the award, which shall also contain the confirmation of the fact that the arbitrator who refused, or was prevented from signing had participated to the proceedings and deliberation, and it shall be signed by the other arbitrators. The parties may, by the arbitration agreement, provide that the award shall be signed by the chairman only, or by him and one of the other arbitrators. If a majority was not formed, and the award consists in the chairman's opinion only, his signature will be sufficient.
2. The award must mention:
  - a) The place and date it has been rendered.
  - b) The names of the chairman and the other arbitrators and the confirmation of the fact that all of them participated to the arbitral proceedings and to the deliberation.
  - c) The arbitration agreement, and the confirmation that the arbitration took place according to the provisions of these Rules.
  - d) The reasons, in short, along with the opinion of the minority, if there was a minority.
  - e) the decision.
  - f) the costs of arbitration in general, as well as the party that shall bear them.
3. By the arbitration agreement, the parties may stipulate that the award shall contain the arbitration agreement and the decision only. When the award covers also the defendant's counter-claims, it must mention them separately; it must also mention that the arbitrators decided to consider them jointly.

Article 27.

1. The award is complete as soon as it is signed in accordance with Article 26 para. 1.
2. The arbitrator, or the chairman of the arbitral tribunal, or an arbitrator authorized by him, must, unless the arbitration agreement provides differently, deposit one original of the award to the Secretariate of the ACCI permanent Arbitration Institution, and another original to the Clerk of the Athens Judge of First Instance, and deliver copies of the award to the parties to the arbitration agreement. Additional copies, certified by the Secretary, are delivered to the parties to the arbitration proceedings, upon their request. Such copies are never delivered to third parties.

Article 28.

Time limit for rendering the award.

1. The award must be rendered within three (3) months from the day the first hearing was fixed.
2. The above time limit may be extended:
  - a) by agreement of the parties
  - b) by decision of the arbitral tribunal, if there is a justified reason.

Article 29.

End of arbitration proceedings.

1. The arbitration proceedings end when the award is rendered; the arbitral tribunal has no more jurisdiction on the dispute that was submitted to it, except for correcting the award.
2. If, before the award is rendered, the parties agree to settle the dispute by conciliation, then it is mentioned on the report provided for in Article 17 para. 2 hereof that the arbitration proceedings have ended.

Article 30.

Correcting or interpreting an award.

1. Upon application by a party in the arbitration agreement, communicated also to the other parties and to the arbitrators and to the chairman of the arbitral tribunal within six (6) months from the day on which the award was delivered to the parties in accordance with Article 27 para. 2 hereof, the arbitrators who rendered the award may correct it, if some clerical or calculating errors have slipped, or if the decision of the arbitrators was incomplete or inaccurate.
2. If the award is not clear or if it creates a doubt, the arbitral tribunal that rendered it, upon the application of a party, may, by a new award, interpret it,

so that its meaning becomes unquestionable; however, the arbitral tribunal may not modify the decision of the award it interprets.

3. The correcting or interpreting award is noted on the margin of the corrected or interpreted one. The number and date of the correcting or interpreting award must be mentioned on all copies, or engrossed copies of the original award.

Article 31.

The effects of the award.

If the arbitration agreement does not provide for a recourse in conformity with Article 32 hereinafter, or if the time limit for the recourse has expired, the award is res judicata, the provisions of Articles 322, 324 to 330, 332 to 334 of the Code of Civil Procedure being applicable.

Article 32.

Recourse from the award.

1. The arbitral award is not subject to any means of recourse.
2. Exceptionnaly, the parties may, by the arbitration agreement, provide that the award may be appealed to other arbitrators, as provided for in this article.
3. The recourse, if the parties have not provided by the arbitration agreement differently, must be made within a barring time limit of twenty (20) days from the day the award was delivered to the appealing party, or to its representative, by a letter to the President of the ACCI, lodged with the Secretariate of the permanent Arbitration Institution, accompanied by a receipt proving the payment of the fees provided for by Article 33 hereof. The above time limit is equally valid against the party delivering the arbitral award.
4. The appellant appoints by the recourse an arbitrator ; the appellee appoints an arbitrator within eight (8) days. If the time limit is exceeded, the President of the ACCI, upon the appellant's application, appoints an arbitrator, the provisions of articles 6 and s. hereof being applicable.
5. The chairman of the appeal arbitral tribunal is compulsorily a Judge in function, whose grade is at least Appeals Judge, and who is appointed, upon the application of the President of the ACCI, by the High Council of Judicature. The arbitrators who made the first award cannot be appointed as appeal arbitrators.
6. The recourse is heard in conformity with the provisions of this Decree.

CHAPTER VII

Article 33.

Prepayment of costs.

1. The party submitting a request for arbitration to the ACCI prepays the costs of the ACCI, which are fixed by the special arbitration service of the ACCI, for each case, in proportion to the sum in dispute, within the following limits:

For a claim up to 500,000.— drachmae	10%
From 500,000.— dr. to 1,000,000.— dr.	10% to 7%
From 1,000,000.— dr. to 5,000,000.— dr.	7% to 3%
From 5,000,000.— dr. to 10,000,000.— dr.	3% to 2%
Over 10,000,000.— dr.	1% to 0.2%

2. If the financial conditions change substantially, the ACCI may, following an approval by the Ministry of Commerce, increase the percentages of the preceding paragraph. The relevant decision shall be applicable three months after its publication.

3. The arbitral tribunal, before commencing the hearing of the case, must verify if the costs of arbitration have been paid.

Article 34.

From the costs of arbitration paid in each case, the ACCI shall keep one third; the remaining two thirds are paid to the arbitrators as follows: 40% to the chairman, and 30% to each of the other arbitrators.

2. If the arbitration was suspended before being considered by the arbitral tribunal, the prepaid costs are paid back, except for one fourth of the percentage due to the ACCI.

Article 35.

Additional expenses.

Expenses that may become necessary during the proceedings, such as travelling expenses of witnesses or experts, cable and mail expenses, experts' fees, etc.; will be in charge of the party interested in them, and will be prepaid by it. If such expenses prove to be unnecessary, they are paid back to the party that prepaid them.

Article 36.

Imputation of costs by the award.

1. The award fixes the costs and expenses of the arbitration.
2. The costs and expenses in general of the arbitration are charged to the defeated party.

However, the arbitrators may, at their discretion, charge the costs to both parties.

The Minister of Commerce is authorized to proceed with the publication and implementation of this Decree.

Athens, 12th January 1979

THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC
CONSTANTINE D. TSATSOS

The Minister of Justice
GEORGE STAMATIS

The Minister of Commerce
GEORGE PANAYOTOPOULOS

L'ARBITRAGE COMMERCIAL

L' ARBITRAGE COMMERCIAL

Le règlement des différends commerciaux est une des attributions principales et essentielles de la Chambre de Commerce et d' Industrie d' Athènes; il est effectué grâce à la médiation de celle-ci pour la solution amiable des litiges et pour la mise sur pied d' arbitrages, à la demande des parties intéressées.

La loi No. 184 de 1914 qui a introduit l' institution des Chambres de Commerce et d' Industrie en Grèce, a créé auprès d' elles des centres permanents d' arbitrage pour le règlement de litiges commerciaux (articles 40 à 53); cet arbitrage était même plus efficace que l' arbitrage de droit commun qui était régi aussi bien par le Code de Commerce que par le Code de Procédure Civile. Le Règlement de la Chambre de Commerce et d' Industrie d' Athènes fut approuvé et publié le 12 juin 1920; il resta en vigueur jusqu' au 16 septembre 1968, date à laquelle, en application de l' article 48 de la loi d' introduction du nouveau Code de Procédure Civile (loi No. 44 de 1967), toutes les dispositions régissant l' arbitrage des Chambres de Commerce ont été abrogées.

Le nouveau règlement d' arbitrage de la Chambre de Commerce et d' Industrie d' Athènes a été, en conformité avec l' article 902 du Nouveau Code de Procédure Civile (qui définit les modalités régissant les centres permanents d' arbitrage), mis en vigueur par le décret No 31 du 12 janvier 1979 (J.O. No 9-A du 22 Janvier 1979) du Président de la République Hellénique.

Tout différend commercial, sans tenir compte si les intéressés sont des commerçants ou non et sans tenir compte de leur nationalité ou de leur domicile, peut être soumis à cet arbitrage par une convention écrite.

Cet arbitrage couvre ainsi toutes les opérations du commerce interne et international, sans exclure celles que l' Etat, les personnes morales de droit public et les entreprises de l' Etat contractent dans le domaine du droit privé.

Le décret fournit tous les détails de la mise sur pied et du déroulement de cet arbitrage, en réunissant systématiquement dans un seul texte, non seulement les particularités qui lui sont propres, mais aussi les dispositions générales du Code de Procédure Civile qui régissent l' arbitrage, en rendant ainsi un grand service aux intéressés qui n' ont pas de connaissances spéciales, mais aussi aux étrangers.

Cet arbitrage est volontaire et la procédure en est simple et rapide.

Les parties ont l' initiative et seulement lorsqu' elles ne se mettent pas d' accord, ou qu' elles n' agissent pas, ou qu' elles adoptent une attitude négative, une procédure prévue par le décret est appliquée.

Toute l'organisation du nouveau centre permanent d'arbitrage fait ressortir un principe qui constitue une directive constante pour les arbitres et les parties: l'arbitre n'est pas et il ne peut jamais être considéré comme étant le défenseur de la partie qui l'a désigné. Il est indépendant; il jugera objectivement et il aidera les parties à trouver une solution amiable à leur différend; si cela n'est pas atteint, il cherchera la vérité et il s'efforcera de rendre justice.

L'expérience déjà acquise et les dispositions prises pour l'organisation du nouveau centre nous permettent d'être optimistes et de prévoir que l'arbitrage de la Chambre de Commerce et d'Industrie d'Athènes deviendra très prochainement le principal moyen de règlement des litiges commerciaux.

Par le passé il y a parfois eu de controverses sur la question de savoir si un litige était ou non du ressort de l'arbitrage de la Chambre de Commerce et d'Industrie d'Athènes? nous estimons que, pour éviter de tels problèmes, la clause compromissoire suivante pourrait être insérée dans les contrats:

«Tout différend découlant de ce contrat relativement à sa validité, à son interprétation, ou à toute clause, question ou étape de ce contrat, sera tranché conformément aux dispositions du décret présidentiel No. 31 du 12. 1.1979 (J.O. 9-A du 22.1.79) instaurant un centre permanent d'arbitrage auprès de la Chambre de Commerce et d'Industrie d'Athènes pour le règlement de litiges commerciaux avec ses éventuelles modifications en vigueur lors de la demande de trancher le litige par voie d'arbitrage. La sentence arbitrale ne sera pas sujette à l'appel de l'art. 32 du décret».

Bien entendu, la clause compromissoire pourra comprendre tout autre accord supplémentaire inspiré par les particularités de cet arbitrage.

Pour les contrats déjà conclus, les parties intéressées peuvent soumettre, en application de l'article 2 alinéa 3 du décret, une déclaration ou une demande à la Chambre de Commerce. Une forme imprimée est disponible chez le service compétent.

La Chambre de Commerce et d'Industrie d'Athènes dressera, comme par le passé, la liste des entreprises qui en acceptent l'arbitrage et elle la publiera dans son Bulletin mensuel, car elle est convaincue que les entreprises qui conviennent de résoudre leurs différends par voie de transaction ou d'arbitrage font, en principe, preuve de sérieux et de bonne foi.

Toute entreprise et toute personne désirant obtenir des renseignements ou de l'assistance peuvent s'adresser au service spécial de la Chambre de Commerce et d'Industrie d'Athènes (Teleph. 362.43.41).

Le Président

LAZAROS EFREMOGLOU

DECRET PRESIDENTIEL No. 31 du 12.1.1979

Relatif à l'institution d'un centre permanent d'arbitrage pour le règlement de différends commerciaux, auprès de la Chambre de Commerce et d'Industrie d'Athènes (J.O. No. 9-A du 22.1.1979).

LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE GRECQUE

Vu

1. L'article 902 du décret No. 657/1971 (J.O. 219-A du 1.11.1971) codifiant les dispositions du Code de Procédure Civile et de la loi d'introduction à ce Code (Loi 44 de 1967, J.O. No. 106-A du 26.6.1967),
2. L'avis du Conseil d'Administration de la Chambre de Commerce et d'Industrie d'Athènes en date du 7 Juin 1976,
3. L'avis No. 441 de 1978 du Conseil d'Etat,

Sur proposition des Ministres de la Justice et du Commerce,
Nous décidons et décrétons:

CHAPITRE I – Dispositions Générales.

Article 1er.

Institution d'un centre permanent d'arbitrage.

Un centre permanent d'arbitrage est institué auprès de la Chambre de Commerce et d'Industrie d'Athènes (CCIA) pour le règlement des différends commerciaux qui lui seront soumis.

Article 2.

Les différends.

1. Tout différend privé de nature commerciale peut être soumis, par une convention, à l'arbitrage dont l'article ci-dessus, que les parties soient ou non des marchands et sans tenir compte de leur nationalité ou de leur domicile, pourvu qu'elles aient la faculté de disposer librement de l'objet du litige.
2. La convention d'arbitrage doit être écrite; le document doit mentionner le différend qui est soumis à l'arbitrage, ou le contrat ou le rapport de droit dont découlent les différends soumis à l'arbitrage et la convention pour soumettre le différend ou les différends aux dispositions du présent décret. Le document doit être signé par toutes les parties à la convention.
3. La convention dont il est question dans l'alinéa 2 peut être comprise dans une déclaration ou demande adressée à la CCIA et signée par toutes les parties.
4. Les différends de l'article 663 CPC ne peuvent pas être soumis à l'arbitrage. La convention d'arbitrage est régie par les dispositions du droit substantiel régissant les contrats.

CHAPITRE II

Organisation du centre permanent et du secrétariat et liste d' arbitres.

Article 3.

Organisation du centre permanent.

Un service spécial d' arbitrage permanent est institué auprès de la CCIA dirigé par un de ses fonctionnaires supérieurs de Branche AT, 4me grade au moins, ou, à défaut, un avocat de la CCIA. Le chef du service donne les instructions et explications nécessaires sur la procédure à suivre.

Article 4.

Secrétariat.

1. Un des fonctionnaires de la CCIA, de Branche AT, 5me grade au moins, désigné par la Direction Administrative de la CCIA se charge du Secrétariat du tribunal arbitral.
2. Le secrétaire dresse les procès verbaux de l' arbitrage, rédige tous les documents relatifs à la procédure arbitrale, en les signant ou paraphant selon le cas, veille au respect des délais, s' occupe du registre, du livre de publication des sentences et, en général, de tous les livres et des archives du service.
3. Le secrétaire doit garder les documents et pièces relatifs à l' arbitrage qui lui sont confiés.
4. Toutes significations, notifications, communications, déclarations, etc. sont faites par un des fonctionnaires de la CCIA, par les soins du Secrétaire du tribunal arbitral, par procès verbal signé par le fonctionnaire qui a fait la signification, etc. et par le destinataire de celle-ci. Si le destinataire refuse de signer, il en est fait mention sur le procès verbal; la signification, etc. sera alors faite par un huissier de justice aux dépens du destinataire.

Article 5.

Liste d' arbitres.

1. Tous les deux ans, au mois de décembre, le Comité d' Administration de la CCIA rédige une liste d' arbitres qui est, au courant de ce même mois, affichée dans les locaux de la CCIA et insérée dans son Bulletin mensuel; elle est communiquée au Ministère du Commerce, au Tribunal de Première Instance d' Athènes, à l' Association des Industriels Grecs et à l' Association des Commerçants d' Athènes.
2. La liste comprend jusqu' à 100 personnes, qui se distinguent pour leur intégrité, leur caractère, leur formation et expérience et qui appartiennent à de diverses branches du Commerce ou de l' Industrie; la liste peut aussi comprendre des Cadres supérieurs de l' Administration, des avocats, des juges, des professeurs et agrégés de l' enseignement supérieur, des ingénieurs, des chimistes, des comptables assermentés, pour que les arbitres puissent être nommés selon

le cas à juger. Des juges sont inclus dans la liste seulement sur proposition du Conseil Supérieur de la Magistrature.

La désignation des arbitres peut être renouvelée, lors de toute rédaction ou élargissement de la liste.

3. La liste est valable pour deux ans, depuis le premier janvier de l' année suivante. Lors de la première application du présent décret, la liste des arbitres sera rédigée et rendue publique dans les trois mois de la date de publication du décret dans le Journal Officiel; elle restera en vigueur pendant l' année en cours et les deux années suivantes.

4. Les arbitres qui n' ont pas signalé l' existence d' un empêchement prévu dans l' article 8 ci-après ainsi que les marchands dont la faillite a été prononcée et qui n' ont pas été réhabilités sont rayés de la liste par décision du Comité d' Administration de la CCIA.

CHAPITRE III — Les arbitres.

Article 6.

Désignation des arbitres et du surarbitre.

1. Les arbitres et le surarbitre sont pris dans la liste de l' article 5 ci-dessus.
2. Par la convention dont l' article 2 ci-dessus peuvent être désignés soit un seul arbitre, soit deux arbitres et le surarbitre. S' il y a plus de deux parties dans un litige, celles-ci ne peuvent désigner que deux arbitres et le surarbitre.
3. Si les arbitres ne sont pas désignés par la convention d' arbitrage, chaque partie désigne un arbitre; elle en communique le nom par écrit à l' autre partie et l' invite à désigner son propre arbitre dans un délai d' au moins huit (8) jours. La partie invitée doit, dans ce délai, communiquer le nom de l' arbitre qu' elle a désigné, à l' autre partie. Si la partie invitée a son domicile dans une localité autre que le siège de la CCIA, le délai de désignation de son arbitre est prolongé de dix (10) jours; si elle a son domicile à l' étranger, de trente (30) jours.
4. Les arbitres désignés conformément à l' alinéa 3 doivent, si la convention d' arbitrage n' en prévoit pas autrement, désigner le surarbitre dans un délai de huit (8) jours de la date de désignation de l' arbitre de la seconde partie.
5. Si l' arbitre de la seconde partie ou le surarbitre n' ont pas été désignés dans les délais, le Président de la CCIA procède à leur désignation à la demande d' une des parties à la convention d' arbitrage. La décision du Président est irrévocable.

Article 7.

Acceptation par l' arbitre de sa désignation.

L' arbitre ou le surarbitre n' est pas tenu d' accepter sa désignation. L' arbitre

ou le surarbitre qui a accepté sa désignation ne peut refuser d'accomplir sa mission que pour des motifs sérieux et seulement après autorisation du Président de la CCIA; cette autorisation est irrévocable et non sujette à réformation.

Article 8.

Incapacité pour être arbitre, ou surarbitre.

Ceux qui sont incapables, ceux qui sont partiellement capables, ceux qui ont été privés de l'exercice de leurs droits civiques, ainsi que les personnes morales ne peuvent pas être nommés aux fonctions d'arbitres.

Article 9.

Révocation et récusation des arbitres et du surarbitre.

1. Les parties à la convention d'arbitrage peuvent de commun accord révoquer l'arbitre unique ou les arbitres et le surarbitre.
2. Les arbitres et le surarbitre peuvent demander à s'abstenir ou peuvent être récusés par les parties conformément à l'article 883, alinéa 2 du Code de Procédure Civile.

Article 10.

Décès ou incapacité des arbitres ou du surarbitre.

1. Si l'arbitre unique désigné par le Président de la CCIA décède, ou, pour quelque motif que ce soit, est empêché ou refuse de remplir ses fonctions, ou est récusé, le Président de la CCIA, à la demande d'une des parties, doit inviter les parties à désigner un arbitre dans un délai d'au moins huit (8) jours; passé ce délai, le Président de la CCIA désigne l'arbitre.
2. Si l'arbitre désigné par une partie ou par le Président de la CCIA décède, ou, pour quelque motif que ce soit, est empêché ou refuse de remplir ses fonctions ou est recusé, l'autre partie peut inviter par écrit la partie ayant désigné l'arbitre, ou le Président de la CCIA, à en désigner un autre dans un délai d'au moins huit (8) jours. La partie invitée doit, dans le délai imparti, communiquer le nom de l'arbitre qu'elle a désigné à l'autre partie.
3. Si le surarbitre désigné par les arbitres ou par le Président de la CCIA décède, ou, pour quelque motif que ce soit, refuse, ou est empêché de remplir ses fonctions et si les arbitres ou le Président de la CCIA ne désignent pas un autre surarbitre, chaque partie peut inviter par écrit les arbitres à nommer, dans un délai de huit (8) jours un autre surarbitre et à en communiquer le nom aux parties à la convention d'arbitrage.

Article 11.

Responsabilité des arbitres et du surarbitre.

Les arbitres et le surarbitre, lors de l'accomplissement de leurs devoirs, ne sont responsables que pour dol et négligence lourde.

CHAPITRE IV — Procédure Arbitrale.

Article 12.

Demande d'arbitrage et réponse à la demande.

1. La demande d'une ou de toutes les parties, adressée au Président de la CCIA, est nécessaire pour faire commencer l'instance arbitrale.
2. Si la demande est formulée par toutes les parties intéressées au règlement du différend par voie d'arbitrage, elle doit nécessairement mentionner:
  - a) Nom, prénom, nom du père, profession et adresse des parties; pour les sociétés, raison ou dénomination sociale, siège et adresse.
  - b) Un bref historique.
  - c) La description du différend à régler.
  - d) La valeur de l'objet du différend.
  - e) La demande.
  - f) La désignation d'un seul arbitre, ou d'un arbitre par chaque partie et du surarbitre de commun accord, ou, en cas de désaccord, mention de cela.
  - g) Dans le cas où une des parties ou toutes les parties ont leur domicile ou leur résidence hors du siège de la CCIA, élection de domicile auprès d'une personne ayant son domicile au siège de la CCIA.
3. Les pièces suivantes doivent être soumises en même temps que la demande:
  - a) une copie certifiée conforme de la convention d'arbitrage sous l'égide de la CCIA.
  - b) Les pièces dont il résulte quelle est la valeur de l'objet du différend.
  - c) La déclaration écrite de l'arbitre unique ou de chaque arbitre et du surarbitre attestant qu'ils acceptent d'exercer leurs fonctions.
  - d) Toute pièce qui prouve les arguments et les demandes des parties et qui aide à former une opinion sur le différend à régler.
4. Si la demande est formulée par une des parties, cette demande doit mentionner toutes les données de l'alinéa 2, a-e et g ci-dessus, plus les pièces attestant la désignation d'arbitres et d'un surarbitre conformément à l'article 6 ci-dessus. La demande doit avoir été préalablement signifiée à l'autre partie.
5. Le Secrétariat du centre permanent transmet des copies des pièces annexées à la demande, à l'autre partie qui doit répondre à la demande dans huit (8) jours, en exposant ses moyens de défense, ses éventuelles propositions et en fournissant tout renseignement utile à sa défense.
6. Une copie de la réponse et des annexes à celle-ci est signifiée, par les soins du Secrétariat, à la partie demanderesse aussi vite que possible.
7. Seules les parties, leurs représentants légaux, leurs conseils, les arbitres et le surarbitre peuvent prendre connaissance des pièces originales déposées au Secrétariat. Il est formellement interdit de les communiquer à des tiers.

Article 13.

La date d' audience.

1. Dès que le tribunal arbitral aura été constitué conformément aux dispositions ci-dessus, le Président de la CCIA fixe la date de la première audience qui doit avoir lieu dans au moins huit (8) jours et au maximum vingt (20) jours de la constitution du tribunal arbitral. Ces délais peuvent être prolongés conformément aux dispositions de l' article 6 alinéa 3 ci-dessus.
2. Les fixation de la date d' audience et la constitution du tribunal arbitral sont notifiées par le Secrétariat du centre permanent aux parties, aux arbitres et au surarbitre, par écrit, contre accusé de réception, cinq jours au moins avant la date de l' audience. Les parties sont en même temps convoquées à assister aux débats.

Article 14.

Les devoirs du surarbitre et des arbitres.

1. Le surarbitre préside aux réunions du tribunal arbitral et dirige les débats; il donne la parole aux parties, ou à leurs représentants ou à leurs conseils.
2. Les arbitres se prononcent sur leur juridiction et examinent les incidents.

Article 15.

Les réunions du tribunal arbitral.

1. Le tribunal arbitral se réunit dans les locaux de la CCIA et dans une salle spécialement aménagée. Les audiences ne sont pas publiques. Les parties peuvent y assister, soit personnellement, soit par un représentant, soit avec un conseil (ou par l' entremise d' un conseil); elles peuvent aussi être aidées par des conseillers.
2. La désignation des représentants est effectuée par une simple lettre. Celle des conseils par simple lettre ou par une déclaration au cours de l' audience, dont il est fait mention dans le procès-verbal.
3. Au cours de l' instance arbitrale les parties ont les mêmes droits et les mêmes obligations, le principe de l' égalité étant respecté; elles doivent être invitées à assister aux débats et à développer leurs prétentions, conformément aux dispositions des articles suivants.

Article 16.

Non-comparution des parties.

1. Si la partie demanderesse, ou si les deux parties, bien qu' elles aient été normalement convoquées d' assister à l' audience, ne comparaissent pas, l' arbitrage est suspendu.
2. Si la partie défenderesse ne comparait pas et si elle n' adresse pas au tribunal arbitral une lettre présentant ses excuses jugées suffisantes par le tribunal, l' affaire est jugée. Mais le tribunal arbitral peut ajourner l' audience et

la fixer à une autre date non distante, en ordonnant que la partie absente y soit convoquée. L' absence de la partie convoquée n' est pas censée constituer un aveu tacite des prétentions de la partie demanderesse; Les arbitres peuvent, s' ils le jugent nécessaire, réunir, de leur propre initiative, tout élément tendant à la recherche de la vérité.

Article 17.

Règlement transactionnel du différend.

1. Les arbitres doivent, avant le commencement de l' audience, essayer de concilier les parties. Ils doivent faire la tentative de conciliation lors de toutes les étapes de l' instance arbitrale.
2. L' échec de la tentative de conciliation est consigné dans le procès-verbal. Si le règlement transactionnel est atteint, un procès-verbal est dressé contenant les termes de celui-ci; il est signé par les arbitres, le surarbitre, les parties et le secrétaire.

Article 18.

Memoires — Nouvelles demandes.

1. Au cours de l' audience les parties exposent leurs prétentions oralement; elles peuvent aussi soumettre des mémoires dans un délai fixé par le tribunal arbitral.
2. Les parties ne peuvent pas formuler de nouvelles demandes après avoir déposé la demande d' arbitrage et la réponse à la demande; elles ne peuvent pas non plus, après l' exposé oral de leurs prétentions, formuler, par des mémoires, de nouvelles prétentions.
De nouvelles demandes et de nouvelles prétentions, formulées éventuellement par la suite, ne sont pas prises en considération par le tribunal arbitral.

Article 19.

Demandes reconventionnelles.

1. La partie défenderesse peut, par sa réponse à la demande, formuler sa propre demande reconventionnelle en connexité avec l' affaire jugée par les arbitres, à être jugée ensemble, pourvu qu' elle entre dans le cadre de la convention d' arbitrage et de l' instance arbitrale.
2. Si le tribunal arbitral constate, au cours de l' instance, que l' examen de la demande reconventionnelle causerait un retard excessif à rendre la sentence sur la demande principale, il peut renvoyer la demande reconventionnelle à une audience particulière en tant que demande principale, en fixant la date de cette audience; pour le reste les dispositions du présent décret sont applicables.

Article 20.

Moyens de preuve.

1. Les moyens et la matière de preuve sont fixés librement par le tribunal arbitral, qui décide souverainement, sans aucune limitation de ses pouvoirs.
2. Si le tribunal arbitral rend une sentence interlocutoire, elle est consignée dans le procès verbal de l'audience et elle est immédiatement portée oralement à la connaissance des parties ou de leurs représentants ou de leurs conseils.

Article 21.

Documents.

Toutes les pièces qui prouvent les assertions des parties doivent être soumises au tribunal arbitral au plus tard jusqu' à la date de la première audience.

Article 22.

Témoins — Experts.

1. Des témoins, même s' ils n' ont pas été proposés par les parties peuvent être entendus par le tribunal arbitral, sans prêter, ou après avoir prêté serment, à la discrétion du tribunal arbitral. Les dispositions des art. 399-401 du Code de Procédure Civile sont valables en ce qui concerne l' incapacité, l' empêchement et la récusation des témoins.
2. Le tribunal arbitral peut aussi, à sa discrétion, nommer un ou plusieurs experts. L' avis des experts est soumis à la libre appréciation du tribunal arbitral avec les autres moyens de preuve.
3. Le tribunal arbitral ne peut pas imposer de sanctions pénales; il ne peut pas non plus ordonner de mesures de coercition pour l' administration des preuves. De telles mesures sont ordonnées, à la demande du tribunal arbitral, par le Juge de Paix qui décide si elles sont légales ou non.
4. L' audition des témoins ou des experts a lieu soit devant le tribunal arbitral en réunion, soit devant un des arbitres sur décision du tribunal arbitral; des procès verbaux sont tenus.
5. Les parties à la convention d' arbitrage peuvent être entendues, conformément aux dispositions des articles 415 à 420 du Code de Procédure Civile.
6. Le tribunal arbitral peut charger un des arbitres à accomplir des actes — pris individuellement — relatifs à l' instance arbitrale.
7. Les arbitres peuvent demander au Juge de Paix de procéder à l' administration des preuves. Ce dernier se prononce sur la légalité de l' administration des preuves et il a tous les pouvoirs d' une juridiction ayant ordonné l' administration des preuves.
8. Si les témoins ou les experts ont leur domicile dans une ville ou localité autre qu' Athènes, le tribunal arbitral peut demander par l' entremise du Président de la CCIA, qu' ils soient entendus (et qu' ils prêtent éventuellement serment) par le Juge de Paix de leur domicile ou de leur résidence, ou par le Consul de

Grèce compétent. La demande doit également indiquer le délai dans lequel l' audition du témoin ou de l' expert doit être terminée.

Le procès verbal d' audition qui sera rédigé par le juge de Paix ou par le Consul doit être adressé au tribunal arbitral, par l' entremise du Président de la CCIA.

Article 23.

Mesures provisoires.

1. Les arbitres ne peuvent pas ordonner, modifier ou révoquer de mesures provisoires.
2. Si la juridiction compétente a ordonné des mesures provisoires et a imparté un délai dans lequel l' action doit être intentée, ou lorsqu' il s' agit d' un cas d' application des art. 715 alinéa 5 et 729 alinéa 5 du Code de Procédure Civile, le demandeur est tenu de provoquer dans les délais prévus le commencement de l' instance arbitrale. Les dispositions des articles 693 alinéa 2, 715 alinéa 5-2a et 729 alinéa 5-2 du C. Pr. Civ. sont applicables en l' occurrence.

CHAPITRE V

Droit Substantiel applicable.

Article 24.

A moins que la convention d' arbitrage n' en stipule autrement, le tribunal arbitral applique le droit substantiel grec; lorsqu' il s' agit de différends internationaux de droit privé, la loi applicable est définie conformément aux dispositions du droit international privé grec. L' application de dispositions d' ordre public ne peut pas être écartée par la convention d' arbitrage.

A défaut d' accord des parties, les dispositions en vigueur du droit commercial, à savoir la code de commerce, la législation commerciale en général et les coutumes commerciales sont applicables; à défaut de telles dispositions, le droit civil (code civil et législation civile) est applicable.

CHAPITRE VI

La sentence arbitrale.

Article 25.

Généralités.

1. Après la fin de l'instance arbitrale et après avoir réuni tous les éléments à son avis nécessaires pour connaître de l'affaire, le tribunal arbitral se réunit, sans la présence des parties ni celle du secrétaire.
2. Les sentences sont rendues à la majorité; si une majorité n'est pas formée, l'opinion du surarbitre l'emporte.

Article 26.

Contenu de la sentence.

1. La sentence arbitrale doit être rédigée par écrit en deux exemplaires et elle doit être signée par les arbitres, le surarbitre et le secrétaire. Si une des personnes ci-dessus mentionnées refuse ou est empêchée de signer, il faut que, dans le libellé de la sentence, il en soit fait mention, ainsi que du fait que la personne refusant ou empêchée de signer a participé à l'instance arbitrale et à la délibération et la sentence doit être signée par les autres. Les parties peuvent, par la convention d'arbitrage, disposer que la sentence sera signée uniquement par le surarbitre, ou par celui-ci et un des arbitres. Lorsqu'une majorité n'est pas formée et que la sentence est constituée par l'opinion du surarbitre, sa signature suffit.
2. La sentence arbitrale doit mentionner:
  - a) l'indication de la date et du lieu où elle a été rendue.
  - b) les noms et prénoms du surarbitre et des arbitres et l'affirmation qu'ils ont tous participé à l'instance arbitrale et à la délibération.
  - c) la convention d'arbitrage et le fait que l'instance s'est déroulée conformément aux dispositions de ce Règlement.
  - d) Les motifs, brièvement, et l'opinion de la minorité éventuelle.
  - e) Le dispositif.
  - f) Les frais de l'arbitrage en général et la détermination de la partie à qui ils incombent.
- 3 Les parties peuvent, par la convention d'arbitrage, stipuler que la sentence ne mentionne que la convention d'arbitrage et le dispositif. Lorsque la sentence arbitrale s'étend sur la demande reconventionnelle de la partie défenderesse, il faut que la sentence mentionne cette demande ainsi que la décision du tribunal arbitral de connaître des deux demandes en même temps.

Article 27.

1. La sentence arbitrale est parfaite dès le moment où elle a été signée, conformément à l'article 26 alinéa 1er.

2. L'arbitre unique, ou, lorsqu'il y a plusieurs arbitres, le surarbitre, ou un arbitre mandaté par celui-ci, doit, à moins qu'il ne soit prévu autrement par la convention d'arbitrage, déposer un exemplaire de la sentence arbitrale au Secrétariat du centre permanent d'arbitrage de la CCIA et un autre exemplaire au greffe du Juge unique de Première Instance d'Athènes; Il doit également en délivrer des copies aux parties à la convention d'arbitrage. Des copies supplémentaires, certifiées conformes par le Secrétaire, sont délivrées, sur demande, aux parties, jamais à des tiers.

Article 28.

Le délai pour rendre la sentence.

1. La sentence arbitrale doit être rendue dans un délai de trois (3) mois de la fixation de la première audience.
2. Le délai de l'alinéa précédent peut être prolongé:
  - a) par les parties, de commun accord — ou
  - b) par une décision du tribunal arbitral, s'il existe un motif valable.

Article 29.

Fin de l'instance arbitrale.

1. L'instance arbitrale se termine lorsque la sentence arbitrale est rendue; le tribunal arbitral n'a plus aucune compétence à propos du litige qui lui avait été soumis, sauf pour réctifier, le cas échéant, sa sentence.
2. Si, avant que la sentence ne soit rendue, les parties se mettent d'accord sur le règlement transactionnel du différend, il est fait mention de la fin de l'instance arbitrale dans le procès verbal dont l'article 17 alinéa 2 ci-dessus.

Article 30.

Rectification et interprétation de la sentence.

1. A la requête d'une des parties à la convention d'arbitrage, communiquée aux autres parties, aux arbitres et au surarbitre dans un délai de six (6) mois de la date de remise de la sentence aux parties, conformément à l'article 27 alinéa 2 ci-dessus, une rectification de la sentence peut être faite par le tribunal arbitral qui l'a rendue, si, lors de sa rédaction, par mégarde, des erreurs d'écriture ou de calcul ont été commises ou si le dispositif a été insuffisamment ou incorrectement exposé.
2. Si la sentence, par la manière dont elle est formulée, crée des doutes ou est imprécise, le tribunal arbitral peut procéder à l'interprétation de celle-ci pour qu'il n'y ait pas d'ambiguïté, mais il ne peut jamais modifier le dispositif de la sentence interprétée.

Article 31.

Effets de la sentence arbitrale.

La sentence arbitrale a la force de chose jugée, si les parties n'ont pas prévu, par la convention d'arbitrage, la possibilité d'un recours conformément à l'article 32 ci-après, ou si le délai fixé pour le recours est expiré, les dispositions des articles 322, 324 à 330, 332 à 334 du Code de Procédure Civile s'appliquant.

Article 32.

Recours contre la sentence.

1. La sentence arbitrale n'est pas sujette à des voies de recours.
2. Exceptionnellement, les parties peuvent par la convention d'arbitrage prévoir un recours contre la sentence arbitrale, devant d'autres arbitres, conformément aux dispositions de cet article.
3. Le recours, à moins que la convention d'arbitrage n'en stipule autrement, est exercé dans un délai exclusif de vingt (20) jours de la date de remise de la sentence à la partie intéressée, ou à son représentant ou à la personne chez qui la partie intéressée a fait élection de domicile. Le recours est exercé par une lettre adressée au Président de la CCIA et déposée au Secrétariat du tribunal arbitral; la preuve de paiement des obligations prévues dans l'article 33 ci-après y est annexée. Le délai précité est également valable à l'encontre de la partie signifiant la sentence arbitrale.
4. La partie intéressée désigne un arbitre par le recours; l'autre partie est invitée à désigner un arbitre dans un délai de huit (8) jours; passé ce délai, le Président de la CCIA, à la demande de la partie intéressée, désigne un arbitre pour l'autre partie, les dispositions des articles 6 et s. ci-dessus s'appliquant.
5. Le surarbitre est obligatoirement un magistrat de la Cour d'Appel ou de la Cour Suprême, et il est nommé, à la demande du Président de la CCIA, par le Conseil Suprême de la Magistrature. Les arbitres qui ont rendu la sentence ne peuvent pas être nommés aux fonctions d'arbitres et de surarbitre.
6. Le recours est entendu et jugé conformément aux dispositions du présent décret.

CHAPITRE VII

Les frais d'arbitrage.

Article 33.

Avance à titre de frais.

1. La partie qui soumet une demande d'arbitrage à la CCIA doit avancer les droits d'arbitrage de la CCIA, qui sont fixés par le centre d'arbitrage de la CCIA, selon le cas, à raison du montant en litige, entre les limites suivantes: Pour un montant en litige allant jusqu'à 500.000 drachmes: 10%
Entre 500.000 et 1.000.000 dr. : max. 10% – min. 7%.
Entre 1.000.000 et 5.000.000 dr. max. 7% – min 3%
Entre 5.000.000 et 10.000.000 dr : max. 3% –min 2%
Au dessus de 10.000.000 dr. : max 1% – min 0,2%
2. En cas de modification importante des circonstances, la CCIA peut, après avoir obtenu l'autorisation du Ministère du Commerce, augmenter les pourcentages de l'alinéa précédent. La décision prendra effet trois mois après sa publication.
3. Le tribunal arbitral doit vérifier, avant de se saisir de l'affaire, si les frais d'arbitrage ont été versés.

Article 34.

1. Le tiers de droits d'arbitrage perçus sur chaque affaire revient à la CCIA; les deux tiers sont versés par celle-ci aux arbitres comme suit: 40% au surarbitre et 60% est partagé aux deux arbitres.
2. Si l'arbitrage a été suspendu avant que le tribunal arbitral ne s'en occupe, les frais avancés sont remboursés, à l'exception du quart du pourcentage revenant à la CCIA qui reste acquis à celle-ci.

Article 35.

Frais supplémentaires.

Des frais qui s'avèreront nécessaires au cours de l'instance arbitrale, tels que les frais de déplacement de témoins ou d'experts, le coût de communications téléphoniques ou télégraphiques, les honoraires des experts, sont à la charge de la partie intéressée qui doit, le cas échéant, les verser.
S'il s'avère que les frais ne sont pas nécessaires, la partie qui les a avancés est remboursée.

Article 36.

Imputation des frais.

1. La sentence arbitrale fixe les frais de l'arbitrage.
2. La partie perdante est condamnée au paiement des droits et frais d'arbi-

trage. Les arbitres peuvent, toutefois, partager, à leur discretion, les frais entre les parties.

Le Ministre du Commerce est autorisé à procéder à la publication et à l'exécution du présent décret.

Athènes, le 12 Janvier 1979.
Le Président de la République
CONSTANTIN D. TSATSOS

Le Ministre de la Justice
GEORGES STAMATIS

Le Ministre du Commerce
GEORGES PANAYOTOPOULOS.